

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Μηνιαία Έκδοση – Οκτώβριος 2020 – Έτος 73 – Αρ. Φύλλου 765

Το Γαλαξείδι

Ιδιοκτησία - Έκδοση
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
Συντακτική Επιτροπή
ΖΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ-ΚΟΥΤΡΑ,
ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΑΚΗ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΣ,
ΣΤΑΥΡΙΑΝΗ ΛΑΞΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΛΚΟΣ,
ΤΙΝΑ ΑΝΑΡΕΛΑΟΥ, ΚΕΛΑΥ ΠΕΤΡΑΤΖΑ,
ΗΛΙΑΣ ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΛΗΣ, ΖΑΜΠΕΤΑ ΡΟΗ
Γραφεία Συνδέσμου - Εφημερίδας
Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς
Τηλ. - Fax: 210 41.23.528
e-mail: syngalax@gmail.com

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Οι πρώτες ημέρες του πολέμου και η συμβολή των Γαλαξειδιωτών σ' αυτόν, όπως περιγράφεται από τον κ. Αναστάσιο Σκιαδά στο βιβλίο του «Το Γαλαξείδι. Μια πανάρχαια ναυτική πολιτεία». Το συγκεκριμένο κεφάλαιο για τον πόλεμο, όπως αναφέρει ο συγγραφέας, γράφτηκε μαζί με τον Ιωάννη Κ. Μακρή.

1. Οι πρώτες ημέρες του πολέμου

Η Κυριακή 27 Οκτωβρίου 1940 είχε στη μικρή μας πόλη τη συνήθη δραστηριότητα και κίνηση. Κανένας ιδιαίτερος φόβος δεν προμηνούσε αυτό που ερχόταν. Λειτουργήσαν και οι τρεις εκκλησίες, στον Άγιο Νικόλαο οι ιερείς Κωνσταντίνος Γιαννέτσος και ο Επαμεινώνδας Κούτρας, στην Αγία Παρασκευή ο Αθανάσιος Κούτρας και στον Πρόδρομο ο Ευάγγελος Λίτος.

Το βράδυ ανυποψίαστος ο κόσμος συγκεντρώθηκε κατά τη συνήθεια στα τέσσερα μεγάλα καφενεία της παραλίας. Στου «Νείρου» (του Ευθυμίου Παφίλη στο μώλο), στου Κώστα του Κρίκου (στην αρχή του καντουνιού της Αγίας Παρασκευής), στον «Θεμιστοκλή» (του Ηλία Καμβύση) και στου Παναγιώτη Βαρβάτου. Να σημειώσουμε ότι τα τέσσερα αυτά καφενεία είχαν ραδιόφωνο, όπως και καμιά 15ριά σπίτια, και τα ραδιόφωνα αυτά ήταν η πηγή των ειδήσεων στους μετέπειτα δύσκολους χρόνους. Ιδιαίτερα το ραδιόφωνο του Σταύρου Η. Ζαχαριά το οποίο διασώθηκε σε κρυψώνας όλη την κατοχή και ήταν η κύρια πηγή των ειδήσεων.

Βέβαια τα σύννεφα του πολέμου, όσο οι ημέρες περνούσαν όλο και πύκνωναν. Του πολέμου ο οποίος ήδη είχε αρχίσει, με την εισβολή των Γερμανικών δυνάμεων, την 1η Σεπτεμβρίου 1939, στην Πολωνία.

Το πρωινό της Δευτέρας 28ης Οκτωβρίου 1940 στο μικρό Γαλαξείδι φαινόταν ότι ήταν ένα συνηθισμένο, όπως τα προηγούμενα. Τα παιδιά πήγαν σχολείο. Τα μαγαζιά άνοιξαν και η γνώριμη ήρεμη κίνηση της μικρής πολιτείας άρχισε. Η είδηση όμως του πολέμου που ήδη είχε αρχίσει στα Αλβανικά βουνά, από τις πρώτες πρωινές ώρες, έφτασε και στο Γαλαξείδι, από τα λίγα ραδιόφωνα που υπήρχαν. Και κανείς ίσως εκείνες τις ώρες δεν υποψιαζόταν το μέγεθος της συμφοράς που ερχόταν.

(Συνέχεια στη σελ. 6)

Πλάι στους αετούς των βουνών μας και δύο λεβέντες της θάλασσας έβαψαν με το αίμα τους τις αλβανικές κορφές. Ο λοχίας Σωτήριος Λογοθέτης (αριστερά) και ο Γεώργιος Τσαναής (δεξιά) από τους ολίγους Γαλαξειδιώτες του ναυτικού που υπηρέτησαν στην ξηρά, επολέμησαν ανδρειότητα και έπεσαν με το χαμόγελο των ηρώων. Του Λογοθέτη ο θάνατος υπήρξε ιδιαίτερα συγκινητικός. Πολεμώντας πλάι στο λοχαγό του για την κατάληψη του υψώματος 669, με την επικίνδυνη ορμή των προγόνων του στο Χάνι της Γραβιάς, τον είδε να πέφτει βαρύτατα τραυματισμένος. Προσπαθώντας να τον στηρίξει, δέχθηκε τη σφαίρα κατάστηθα και γέροντας τότε σε συμπατριώτη του που πολεμούσε δίπλα του:

– Παράγγειλε στους δικούς μου, του είπε, πως πέθανα ευχαριστημένος.

Τιμημένα παιδιά· ό,τι κι αν γράφη κανείς θα μειώσει τη δόξα τους.

Οι φωτογραφίες και η λεζάντα όπως δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα των Αθηνών «Ελεύθερον Βήμα» της 16ης Φεβρουαρίου 1941.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Ύδρευση-Αποχέτευση

Οι νέοι λογαριασμοί για το χρονικό διάστημα 1/1-31/6/2019, εντυπωσίασαν για τα ποσά της οφειλής μας. Απορούμε για δυο λόγους. Ο πρώτος: πώς μπόρεσαν να έχουν τη σαφή καταμέτρηση στο βάθος του προηγούμενου χρόνου; Ο δεύτερος: γιατί αυτή η δυσανάλογη επιβάρυνση του Γαλαξειδιού σε σχέση με τις άλλες πόλεις του Δήμου Δελφών; Έχουμε διαφορετική ποιότητα νερού ή καλύτερη λειτουργία του αποχετευτικού μας συστήματος; Κάποτε το ανέκδοτο πρέπει να τελειώσει.

Το ταχυδρομείο

Αν τα σχόλια για το θέμα του ταχυδρομικού γραφείου στο Γαλαξείδι δεν έχουν τέλος, οφείλουμε να επισημόνουμε με άπειρα καλά λόγια τη διαδρομή επαγγελματικής πορείας του κ. Νίκου Κορομπύλη, ο οποίος συνταξιοδοτήθηκε.

Τα χρόνια που υπηρέτησε υπήρξε πρόθυμος, συνετός και υπεύθυνος, με επαγγελματική ευσυνειδησία και ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Η επαγγελματική του πορεία που κατέληξε να εξυπηρετεί Γαλαξείδι-Ιτέα και Κίρρα, περατώθηκε με το χρόνο συνταξιοδότησής του. Του ευχόμαστε με υγεία να συνεχίσει τον έντιμο οικογενειακό του βίο. Άφησε για όλους μας τις καλύτερες εντυπώσεις. Γι' αυτό και τον ευχαριστούμε.

Η Γενική μας Συνέλευση

Όπως είχαμε προαναγγείλει, στις 4 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας, καθυστερημένα, εξαιτίας των απαγορευτικών για την σύγκλησή της λόγω Κορωνοϊού διατάξεων. Μια ακόμη στις δύσκολες μέρες μας Συνέλευση έλαβε χώρα με την ευγενή διάθεση αίθουσας του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Πειραιά. Η έλλειψη επαρκούς χώρου καλύφθηκε με τη χρησιμοποίηση στον 6ο όροφο της πολυκατοικίας ενός γραφείου του επιμελητηρίου παράλληλα με το γραφείο του Συνδέσμου μας.

Λόγω της ιδιομορφίας είχαμε προσαρμόσει την όλη διαδικασία υποδοχής, παραμονής και ενημέρωσης όλων

εκείνων των συμπολιτών και μελών μας που προσήρχοντο. Η ενημέρωση επί των απολογισμών του Διοικητικού Συμβουλίου της ταμίου και της εξελεγκτικής επιτροπής είχε τοποθετηθεί σε φακέλους με κάθε λεπτομέρεια, ώστε άμεσα να λαμβάνουν γνώση.

Ήταν μια πρωτόγνωρη Γενική Συνέλευση με τυπικότητα, ενδιαφέρον και θέρμη. Η κάλη είχε κανονικά στηθεί. Σύμφωνα με το άρθρο 14 του καταστατικού μας, επειδή ήταν και το θέμα των αρχαιρεσιών για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, η προεδρία ανατέθηκε στον κ. Ιωάννη Κωνσταντόπουλο και χρέη Γραμματέα στον κ. Ηλία Ζαχαριά, μελών του Συνδέσμου μας, οι οποίοι επελέγησαν πριν από την

έναρξη της εκλογικής διαδικασίας. Επίσης επελέγησαν και δυο ψηφοδέκτες, ο νεαρός Δημήτρης Καφετζής και η κα Τούλα Ζαχαριά.

Δεδομένου ότι ήταν δεύτερη πρόσκληση της Γεν. Συνέλευσης, αφού η πρώτη απέβη άκαρπη κατά την 27/9/2020 λόγω μη προσέλευσης, κανονικά διεξήχθησαν και οι αρχαιρεσίες, αναδεικνύοντας το νέο Διοικητικό Συμβούλιο για την επόμενη διετία.

Η προσέλευση νεαρών συμπολιτών μας, για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους προς συνέχιση του έργου του Συνδέσμου μας, προσαρμοσμένου στις νέες λειτουργικές του ανάγκες της τεχνολογικής υποδομής, είναι ενισχυτικό και παρήγορο μήνυμα για το Σύνδεσμο

Γαλαξειδιωτών και περισσότερο την ιδιαίτερη πατρίδα μας. Η Γενική Συνέλευση ενέκρινε τους απολογισμούς και απήλαξε την Ταμία και το Δ.Σ. πάσης ευθύνης.

Με την καταμέτρηση των ψήφων καθορίστηκε ο πίνακας των επιτυχόντων και με ηθική ικανοποίηση το Συμβούλιο που αναδείχθηκε ευχόμαστε να συνεχίσει με επιτυχία το έργο του και τη σοβαρότερη αποστολή του, τη συνεχή έκδοση της εφημερίδας μας «το Γαλαξείδι».

Πολλές ευχαριστίες σε όσους προσήλθαν, ιδιαίτερα λόγω των μέτρων της πολιτείας και των καιρικών συνθηκών.

Ζωή Αρβανίτου-Κούτρα

ΦΙΛΟΞΕΝΩΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ευχαριστούμε την αυλή στο «Σπίτι των Νέων» για τη φιλοξενία 18.30/25/10/2020 με δυνατό Μαϊστρο. Ο δάσκαλος κύριος Φώτης είναι τυχερός που αγαπάει την εργασία που κάνει με πάθος. Ο μισθός του είναι ένα αναγκαίο κακό: τα προς το ζην. Η σκηνοθέτις Κουζή αξίζει το βραβείο που πήρε, γιατί ξεκίνησε σωστά τη δουλειά του ντοκιμαντέρ: α) Αξιολογή Παρατήρηση, και β) Καταγραφή της. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι οι μαθητές-προσφυγόπουλα θεωρούν αυτό το μάθημα και αυτόν τον δάσκαλο αυτονόητα. Σίγουρα κάποιο παιδί (που θα έχει δώσει αντίστοιχη συνέχεια στη ζωή του), κάποια χρόνια μετά, θα αναφέρεται στον κ. Φώτη –σαν την καλή φιλενάδα που 50 χρόνια μετά με ευχαρίστηση ψάχνει να μάθει αν ακόμη ζει. Εγώ θεωρώ ότι έκανα σωστά να αποφύγω να δω την ταινία «Καλημέρα Κύριε Φώτη» μέχρι να έχω κατάλληλες συνθήκες: τυχερός με ένα κοινό 35 (1) Γαλαξειδιωτών με μάσκες/πουλόβερ/σκουφούς και την εκφρασμένη ανάγκη για πολιτιστική συμμετοχή (2).

'Good Morning Mr Fotis' (GMF) by Dimitra Kouzi is 70 minutes too long for me. It leans too much on Education--unless funded by the Ministry of Edu. A short version will further do justice to the lady-director by underlying her cinematic capacity that becomes evident to us every so often - for instance whenever passing from tension to going easy, from close-up to longshot. My memorable close-up (technically a midshot screaming for its close-up) is the teacher (having reached the edge of his remarkable patience) declares to his motley crew of pupils, that he'll say no more--and shows us

all that he means it by securing his mouth firmly shut by adding sticky adhesive tape to it. The relevant long shot here missing would be a reminder of (for instance) the Lesbos island reality facing the Turkish coast systematically throwing out refugees at it.

It is this missing refugee link that (unlike us, a Greek audience-viewers no less) any audience in foreign lands will need, besides the subtitles in English. Even more so since it is to these North European countries that these pupils hope to be moving on to: when asked (by a relentless Fotis) they all give destinations all beyond Greece--all of them being countries without their own 'Lesbos'. This issue adds moral value on the efforts our country does to accommodate the refugee kiddos--I will insist, just like brief erotic encounters that surprisingly last a lifetime.

For me GMF is too good a movie for any debutant director. I would go even so far as to say I would welcome a few mistakes/exaggerations here and there--less on how Fotis does it and more on how Dimitra plans to move on. I suggest that a short version to follow could make GMF more atmospheric (3), like (for instance) when the kids use their own language, or as their parents arrive with them to the school in the mornings--I would have loved to have followed one or two headscarved mothers returning home after class, to provide me with a short-and-mute exploration of their intimate domains. That would allow us to move from their Past, to their children's wished-for Future, only to return of course to the Now of Mr Fotis.

Ευχόμαστε στη Δήμητρα την Υγεία και Χρηματοδότηση που χρειάζεται. Και Χρόνια Πολλά για σήμερα.

07.30 - 26/10/20 περιμένοντας τον πρωινό ήλιο για το πρωινό μπάνιο. Εν τω μεταξύ πάω να ετοιμάσω το πρωινό (με πίτα που έφερε η Ειρήνη).

Μιτ

Σημειώσεις

(1) Θυμήθηκα χθες βράδυ, στην προβολή, ότι σαν μαθητής διάβαζα τη *Διάπλαση των Παιδών* που μου έφερε η κα Βούλα. Η εικονογράφηση είχε τον συγγραφέα (που υπέγραφε «Σας ασπάζομαι, Φαίδων») να βλέπει σινεμά σε πίσω και άκρη θέση. Ήταν τότε που αποφάσισα σαν μεγαλώσω να έχω στήλη Κριτικής Κινηματογράφου, και έτσι έπινα θέση όταν έγραφα για τον King's Courtier/Durham university.

(2) Όσοι προλάβαμε την παραλιακή-κεντρική αγορά των καθημερινών συναθροίσεων στα μοναδικά τότε καφενεία Κρίκου/Χατζηγιάννη/Καμπύσου, ξέρουμε ότι αυτή η ανάγκη της συζήτησης θα είχε την πολυτέλεια για αρκετές μέρες μετά την προβολή.

(3) One example comes from the German cinema you are all too familiar with: Petersen's atmospheric 'Das Boot', an excellent-innovative film based on a journalist's account documenting his WW2 Atlantic war experience - the propaganda Nazis needed desperately. There has now been a follow-up movie providing an all too obvious story--lacking the Petersen atmosphere, it tries to compensate by using the original haunting soundtrack.

Η μετάφραση των αγγλικών παραγράφων και της σημείωσης (3) ακολουθεί παρακάτω:

Τα 70 λεπτά της ταινίας «Καλημέρα κυρ. Φώτη» (Κ.Κ.Φ.) της Δήμητρας Κουζή μου πέφτουν πολλά. Η ταινία ασχολείται πολύ με την εκπαίδευση - εκτός αν η εκπαίδευση χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Παιδείας. Μια σύντομη έκδοση θα δικαιώσει περισσότερο τη σκηνοθέτιδα, καθώς θα αναδείξει την κινηματογραφική της δεινότητα που είναι τόσο προφανής σε πολλά σημεία της ταινίας - για παράδειγμα, κάθε φορά που περνά από την ένταση στην ηρεμία, από τα κοντινά στα μακρινά πλάνα. Το κοντινό που θυμάμαι περισσότερο (ουσιαστικά ένα μεσαίο πλάνο που έπρεπε να καταλήξει σε κοντινό) είναι, όταν ο δάσκαλος (που έχει φτάσει στα όρια της αξιοθαύμαστης υπομονής του) δηλώνει στους ταραξίες μαθητές του ότι δεν θα ξαναμιλήσει - και μας δείχνει τι εννοεί

σφραγίζοντας το στόμα του με κολλητική ταινία. Το σχετικό μακρινό πλάνο που λείπει από εδώ θα ήταν, για παράδειγμα, ένα πλάνο που θα μάς θύμιζε τι συμβαίνει στις ακτές της Λέσβου απέναντι από την Τουρκία, η οποία στέλνει συστηματικά πρόσφυγες προς το νησί.

Πρόκειται για μια σύνδεση με τους πρόσφυγες, η οποία απουσιάζει και, σε αντίθεση με εμάς, το ελληνικό κοινό ή καλύτερα τους Έλληνες θεατές, είναι απαραίτητη για κάθε κοινό σε ξένες χώρες, όπως άλλωστε και οι υπότιτλοι στα αγγλικά. Και μάλιστα κυρίως, επειδή οι μαθητές της ταινίας ελπίζουν να μετακινηθούν σε αυτές τις βόρειες ευρωπαϊκές χώρες: όταν ερωτώνται (χωρίς περιθώρια υπεκφυγών από το Φώτη), όλοι απαντούν δίνοντας προορισμούς εκτός Ελλάδας - χώρες που δεν έχουν την δικιά τους «Λέσβο». Αυτό προσδίδει ηθική αξία στις προσπάθειες που καταβάλλει η χώρα μας

να φιλοξενήσει τους μικρούς πρόσφυγες - επιμένω, σαν τις σύντομες ερωτικές συναντήσεις που προς έκπληξή μας διαρκούν μια ολόκληρη ζωή.

Για μένα, το Κ.Κ.Φ. είναι πολύ καλή ταινία για οποιονδήποτε πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι μου είναι ευχάριστα και τα κάποια λάθη ή υπερβολές - λιγότερο όσον αφορά το τι κάνει ο Φώτης και περισσότερο όσον αφορά το πώς σκοπεύει να προχωρήσει η Δήμητρα. Προτείνω μια μικρότερη έκδοσή ως συνέχεια που θα μπορούσε να κάνει το Κ.Κ.Φ. πιο ατμοσφαιρικό (3), όπως για παράδειγμα, όταν τα παιδιά μιλούν στη δική τους γλώσσα ή όταν οι γονείς τους φτάνουν μαζί τους στο σχολείο το πρωί - θα μου άρεσε πολύ να ακολουθήσω μια ή δυο μητέρες με την μαντίλα τους, καθώς γυρίζουν στο σπίτι μετά το μάθημα, και να έβλεπα μια σύντομη και χωρίς λόγια περιήγηση στον ιδιαίτερό τους χώρο. Αυτό θα μας έδι-

νε την δυνατότητα να φύγουμε από το Παρελθόν τους και να προχωρήσουμε προς το Μέλλον που εύχονται για τα παιδιά τους, για να επιστρέψουμε φυσικά στο Παρόν του κ. Φώτη.

(3) ένα παράδειγμα μπορούμε να πάρουμε από το γερμανικό κινηματογράφο, το οποίο όλοι γνωρίζετε πολύ καλά: πρόκειται για το «Das Boot», την ατμοσφαιρική ταινία του Petersen. Είναι ένα εξαιρετικό, καινοτόμο φιμ βασισμένο στη διήγηση ενός δημοσιογράφου που περιγράφει την εμπειρία του στο Β' παγκόσμιο πόλεμο στον Ατλαντικό - στην προπαγάνδα που τόσο χρειαζόνταν οι Ναζί. Ακολούθησε δεύτερη ταινία με μια εντελώς προφανή ιστορία, από την οποία λείπει η ατμόσφαιρα του Petersen, αλλά προσπαθεί να καλύψει αυτό το κενό, χρησιμοποιώντας το επιβλητικό σάουντρακ της πρώτης ταινίας.

Η εφημερίδα

Πολιτιστική εκδήλωση

Το απόγευμα της τελευταίας Κυριακής του Οκτωβρίου, με κάθε μέτρο προστασίας λόγω της πανδημίας, στο πλαίσιο πολιτιστικών εκδηλώσεων, στον αύλειο χώρο του Βαβανάσιου Πνευματικού μας Κέντρου, παρακολούθησαμε την προβολή ντοκιμαντέρ της Δήμητρας Κουζή που η ίδια κατέγραψε, όπως σε προηγούμενο φύλλο (Ιούνιος-Ιούλιος 2020) είχαμε εκτενώς παρουσιάσει.

«Καλημέρα σας κύριε Φώτη» ο τίτλος. Με προσοχή παρακολουθήσαμε την καλοστημένη ταινία με το εκπαιδευτικό περιεχόμενο της και το βάθος των σκέψεων που αυτόματα μας υπέβαλε.

Η φοίτηση στα σχολεία στις ημέρες της παγκοσμιοποίησης και η αποτύπωση σκέψεων στο πλαίσιο αυτό, εύλογα μάς δημιουργεί το ερώτημα: Ποιες οι κατευθύνσεις και ο απόηχος από την αποδοχή μιας ιδιαίτερα λεπτής και ευέλικτης συμπεριφοράς στην πολυεθνικότητα των μαθητών;

Όταν δημιουργείται η εντύπωση ότι ο ελληνικός χώρος στον οποίο μαθητεύουν δεν είναι δυνατό να τους απορροφήσει επαγγελματικά, δεν πρέπει να υπάρχει η ενήμερωση, ότι όχι μόνο η ένταξη και η απορρόφησή τους είναι δυνατή αλλά και από την απόδειξη της πραγματικότητας να τους

πληροφορούμε ότι η νεολαία μας, που προέρχεται από κάθε βαθμίδα παιδείας, απορροφάται και παραγωγικά εξελίσσεται ανάλογα, φθάνοντας σε ηγετικές θέσεις, όχι μόνο δημοσίων υπηρεσιών αλλά και διαφόρων φορέων με οποιαδήποτε μορφή νομικής εξάρτησης;

Τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό φορέα για άτομα που θέλησαν να παραμείνουν στην πατρίδα τους, η επαγγελματική τους πορεία είναι αυταπόδεικτη. Όσοι θέλησαν να σταδιοδρομήσουν εκτός Ελλάδος, επίσης είναι θέμα επιλογής τους. Και όσοι, ενώ σταδιοδρόμησαν στο εξωτερικό, αποφάσισαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, κατά τον ίδιο τρόπο εξακολούθησαν την επαγγελματική τους πορεία.

Επομένως, χωρίς τοπολατρικά αισθήματα, δεν είναι δυνατό να πιστέψουμε ότι από τους μαθητές του Δημοτικού σχολείου από πολλές διαφορετικές χώρες, κανείς δεν δήλωσε ότι θέλει να εργασθεί στην Ελλάδα. Ταπεινή μου γνώμη, από την παρακολούθηση της ταινίας, η οποία μου έδωσε την αφορμή των σκέψεών μου αυτών. Ήταν πράγματι μια αξιολογή βραδιά, την οποία με προσοχή κι ενδιαφέρον παρακολούθησαν πολλοί συμπολίτες μας. Ευχαριστούμε τη Δήμητρα Κουζή και της ευχόμαστε επιτυχίες και κερδοφόρες έρευνες.

Ζωή Αρβανίτου-Κούτρα

▶ ΠΑΝΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ!

Σε μια μορφή ταχυδρομείου για την εξυπηρέτηση του Γαλαξειδίου λειτουργεί στο διπλανό χώρο, των πρώην ΕΛΤΑ, γραφείο εξυπηρέτησης αλληλογραφίας και διακίνησης διαφόρων εντύπων και δεμάτων. Υπηρεσία σε ταχυδρομική μορφή. Το δύσκολο κι επίπονο έργο έχει αναλάβει η κα Παλάσκα Αθανασία το γένος Γεωργίου Θεοχάρη. Η οριστική λειτουργία, όπως πληροφορούμαστε, ακολουθεί τη διαδικασία για τη νομική της μορφή. Η ευγενής παρουσία και προθυμία της συμπολίτισσας που αποφάσισε να διαχειριστεί μια κοινωνική λειτουργική εξυπηρέτηση, ευχόμαστε να τύχει της συμπαράστασης όλων μας.

Για να θυμούνται οι παλιοί... και να μαθαίνουν οι νέοι

Το Γαλαξείδι, μετά τον πόλεμο του '40 και την κατοχή από Γερμανούς και Ιταλούς, βρέθηκε στο κέντρο μιας σκληρής περιόδου, αυτής του Εμφυλίου (1946-1949). Στο διήγημα του Ευθυμίου Προκαλάμου «Το ρολόι», από το βιβλίο του «Προσδεμένοι επί της γεφύρας», αποτυπώνονται οι αναμνήσεις ενός μικρού παιδιού, που λόγω της ηλικίας δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει τη σημασία και την τραγικότητα των γεγονότων αυτού του πολέμου. Εμείς, όμως, διαβάζοντας το αντισταθμισμένο πολύ καθαρά το κλίμα που επικρατεί εκείνο τον καιρό στο Γαλαξείδι, κάτι που ο συγγραφέας επιτρέπει να φανεί στους χαρακτήρες των ανθρώπων και τις πράξεις τους. Καλή ανάγνωση!

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

Ο ήλιος αποτραβούσε τις τελευταίες του ακτίνες απ' το ολόγυμνο Ξηροτύρι, αφήνοντας πίσω του μια έντονη μελαγχολική αχνάδα, κάτι σαν διαμαρτυρία για όσα είχε αντικρίσει ολημερίς στον ελληνικό ορίζοντα.

Μια μέρα τού εμφύλιου τέλειωνε και μια νύχτα άρχιζε και προχωρούσε βαριά, μελαγχολική, αλλόκοτη.

Τα γυναικόπαιδα των ζωηρών Εθνοκοφρώνων, συγκεντρωμένα στο μάλο, περιμένα την βραδινή περατζάδα για τον Άη Γιώργη.

Τα λίγα μέτρα τής θάλασσας που χώριζαν το ξερονήσι απ' την απέναντι στεριά έδιναν την ψευδαίσθηση πως το νησί ήταν λημέρι απάτητο.

Η Γιαμού όμως με τη μικρότερη κόρη της, την Παναγιωτίτσα, δεν ακολουθούσαν την ίδια τακτική. Δεν προτιμούσαν να λημεριάζουν στον Άη Γιώρ-

γη. Κάθε μέρα ερχόντουσαν σπίτι μας, αντάμα με το σούρουπο, κι από νωρίς ανέβαιναν για ύπνο στη σοφίτα.

Ποτέ μέχρι σήμερα δεν κατάλαβα τη λογική αυτής της επιλογής, μια και το σπίτι μας βρίσκεται στο κεντρικότερο σταυροδρόμι τού χωριού.

Ο Νταής έκοβε βόλτες στον κεντρικό δρόμο, νευρικός και ανήσυχος. Το μακρύκανο μάλινχερ, είκοσι πόντους μεγαλύτερο απ' το μπόι του, σερνόταν στο οδόστρωμα και πρόδιε το στίγμα του μέσα στη νύχτα.

Ο Θεοφάνης είχε σβήσει την ηλεκτρική και τα φώτα τής πόλης πριν τα μεσάνυχτα, και μόνο το φεγγάρι λαμπύριζε, αλλά κι αυτό χλωμό και φοβισμένο.

Ο Κολιόγιαννος, ταμπουρωμένος στην παλιά πολεμίστρα τού «Κούκουνα», έδινε συνθήματα με την μπουρούστα γύρω φυλάκια και κάπου κάπου με τη βροντερή και απόκοσμη φωνή του, προκαλούσε ανταγωνιστικά τις υλακές των σκυλιών σ' ένα ακουστικό πανδαιμόνιο.

Η «Κάρπαθος», η μικρή ακταιωρός, είχε τελειώσει τη βραδινή περιπολία και με τρεις ριτές, απ' το πλωριό της μυδραλιοβόλο, διασκέδαζε τις αμφιβολίες των κατοίκων για την παρουσία τού κράτους κι έκανε τον ύπνο τους λιγότερο εφιαλτικό.

Έτσι έκλεινε μια νύχτα τού εμφύλιου και μια μέρα άρχιζε ξανά, με τον ήλιο στο Κεντρί ροδισμένο κι αισιόδοξο για το τέλος τής κατάρας. Εκείνη όμως τη μέρα όλα έμοιαζαν ιδιαίτερα ανήσυχα.

Ο Πρόεδρος τής Κοινότητας, ο μπάρμπα Γιώργος ο Μίχος, μπαϊνόβγαίνει απ' το πρωί στα μαγαζιά και ορμήνευε συνεχώς τους μαγαζάτορες. Ο μπάρμπα Γιώργος ανέλαβε το αξίωμα τού Προέδρου σε μία εποχή που το απόφευγαν οι φιλόδοξοι και το κατείχαν οι γενναίοι. Γνώριζε καλά την κατάσταση κι αισθανόταν έντονα το βάρος των ευθυνών του. Η αγωνία κι η νευρικότητα μαζί, εύρισκαν εύκολη διέξοδο στ' απανωτά τσιγάρα. Βαρύς καπνιστής, έβγαλε ολάκερη τη μέρα χωρίς ν' ανάψει δεύτερο σπύρτο.

Σαράντα και πλέον χρόνια πέρασαν από τότε κι όμως αντιβουίζουν ακόμα στ' αυτιά μου οι παραιτήσεις του: «Αμπαρώστε καλά τα μαγαζιά και πάρτε μαζί σας τα λεφτά απ' τους μεζεχτάδες».

Ο φαναρτζής, ο μπάρμπα Θύμιος ο Τουρνατζής, βαρύς, λιγομίλητος και παραπονιάρης απ' τα γεννοφάσκια του, δε φαινόταν να συμμερίζεται τις ανησυχίες τού Προέδρου. «Καλά τα λές, Γιώργο, αλλά στους μεζεχτάδες μας χτυπάει ο ποντικός τη μύτη του. Ας έρθουν να τα πάρουν».

Η μάνα μου ήταν κι αυτή πολύ ανήσυχη και αρκετά εκνευρισμένη. Όλα

της έφταιγαν απ' το πρωί και ξεσπούσε όπου έβρισκε. Τα πισινά μου και τ' αυτιά μου είχαν απορροφήσει ένα μεγάλο μέρος τού αναβρασμού της. Δεν την αδικώ, ήταν χήρα με τρία αγόρια, από δώδεκα χρονώ και κάτω και οι σκοτούρες την έζωναν από παντού.

Η μέρα προχωρούσε και το σούρουπο είχε μπει για καλά. Η μάνα μου έβγαίνει και ξανάβγαίνει στο μπροστινό παράθυρο προς τον κεντρικό δρόμο. «Δεν περνάει κι αυτός ο Νίκος», μονολογούσε ξαναμμένη κι ανοιγόκλεινε νευρικά τα μπατζούρια.

Άργησε αρκετά, αλλά τελικά ξεμύτισε απ' τ' «Αρμυροπήγαδο» ο Νίκος. Κρατούσε την γκλίτσα με τα δύο του χέρια ανασηκωμένα πάνω απ' το σβέρκο, και σιγοσφύριζε. Κοντοστάθηκε στο σιδεράδικο του Κουμπούρη κι άρχισε την κουβέντα με τον Ηλία σχεδόν συνομιτικά. Χωρίς καθυστέρηση έφτασε και ο Ηλίας ο Πλατώνης και μίηκε αμέσως στη συζήτηση. Δε με λογάριάζαν, καθώς, μικρό παιδί, γύριζα αμέριμνα τον τροχό βοηθώντας τον Ηλία στο ακόνισμα, και άφησαν τη κουβέντα να κυλήσει ελεύθερα. Η συνομιλία τους χαρακτήριζε ατόφια στην παιδική μου μνήμη, αν και δεν συνειδητοποίησα τότε τη σημασία της.

– Πρόσεξε καλά «λινάτσα» (έτσι παραγκώμαζαν τον Νίκο), μην ανοίξει ρουθούνι!, είπε ο Πλατώνης κατεβάζοντας τα γυαλιά του μέχρι το ακρόμυτο και κουνώντας νευρικά τον τεντωμένο δείκτη τού χεριού του.

– Θα σε κρεμάσουμε ανάποδα στα «Μανουσάκια», συμπλήρωσε ο Κουμπούρης, δείχνοντας στον απέναντι τοίχο μια ξεθωριασμένη ασπρόμαυρη φωτογραφία. Ήταν η καρμανιόλα που απαγγόνισαν, τον περασμένο αιώνα, το λήσταρχο Κρικέλα στον Άη Γιάννη το Θεολόγο. Ο υπαινιγμός ήταν βαρύς!

Ο Νίκος σκέφτηκε καλά πριν απαντήσει. Έκοψε μια βόλτα γύρω απ' τον πάγκο και στροφodύνισε κάμποσο την γκλίτσα στον αέρα με τα δύο του δάχτυλα, παίρνοντας έτσι το χρόνο που του χρειαζόταν. Ύστερα τους κοίταξε κατάματα, έβαλε το δεξί του χέρι στη καρδιά και τους είπε:

– Θα περάσουν πρώτα απ' το πτώμα μου αν πειράξουν το Γαλαξείδι! Βάλτε μόνο μυαλό στον Κολιόγιαννο και τους Μάηδες μην αρχίσουν το τουφεκίδι. Κατόπιν τους χαιρέτησε και τράβηξε για την αγορά.

Η μάνα μου ήταν στημένη στο παράθυρο. Ο Νίκος σταμάτησε να την χαιρετήσει.

– Φαίνεσαι ταραγμένη, Τσικώ, της είπε με ήρεμη φωνή.

– Λέγε μου, Νίκο, τι συμβαίνει απόψε; Βλέπω ανήσυχες κινήσεις από παντού. Ο Πρόεδρος στριφογυρίζει στα μαγαζιά ολημερίς σαν τη σβούρα. Ο Κουμπούρης καθάρισε πέντε φορές απ' το πρωί το αυτόματο κι ο παπα Θανάσης λειτουργήσε σήμερα με τα φουσεκλίκια κάτω απ' το αντερί του.

– Διώξε απόψε τη Γιαμού απ' το σπίτι και πρόσεξε μη φοβηθούν τα παιδιά. Θαρθούν οι αντάρτες για ανεφοδιασμό! Αυτά της είπε εμπιστευτικά ο Νίκος και συνέχισε την πορεία του προς την αγορά σιγοτραγουδώντας «αν παρήλθον οι χρόνοι εκείνου» και τρίβοντας το δασύ

μουστάκι του με ένα κλωνάρι φρεσκοκομμένο βασιλικό.

Όλες οι κινήσεις του ήταν προσεκτικές, ψύχραιμες και μελετημένες. Καπετάνιος τού ΕΛΑΣ ο μπάρμπα Νίκος ο Σφέτσος, δεν ακολούθησε το δεύτερο αντάρτικο, είχε όμως στο πετσί του τις εμπειρίες κι ήξερε τι απρόοπτα μπορούσαν να συμβούν, αν ξέφευγαν τα πράγματα απ' τον έλεγχό του. Κρατούσε τις επαφές του με τους αντάρτες και κοντρολάριζε κάπως την κατάσταση.

Το Γαλαξείδι ήταν έξω απ' τη ζώνη των εχθροπραξιών, ίσως λόγω της γεωγραφικής του θέσης. Οι αντάρτες δεν τόχαν πατήσει ποτέ ως τότε. Η απομνηνιστική εισβολή τους θάχε σαν μόνο στόχο τον ανεφοδιασμό.

Οι θερμόαιμοι ήθελαν να κτυπήσουν. Ήταν ζήτημα τιμής! Επικράτησαν όμως οι ψυχραιμότεροι. Οι τοπικές δυνάμεις ήταν ασήμαντες και η αριθμητική υπεροχή των ανταρτών συντριπτική. Ο φόρος τού αίματος θα έμενε χωρίς αντίκρισμα και θα φούντωναν ακόμα περισσότερο τα μίσση, που κόχλαζαν μέσα στο καζάνι, αλλά ακόμα δεν είχαν ξεχειλίσει.

Ο Σφέτσος φοβόταν πολύ αυτό το ξεχείλισμα. Δεν ήταν βέβαιος αν το καζάνι ήταν καλά σκεπασμένο. Θυμόταν τα λόγια του Πλατώνη και τον έπιανε σύγκρου. Δεν έπρεπε ν' ανοίξει ούτε ρουθούνι! Αυτή ήταν η συμφωνία.

Η νύχτα προχωρούσε κι η αγωνία κορυφωνόταν στις ψυχές των κατοίκων. Όλοι είχαν μάθει το γεγονός και δεν τους κόλλαγε ύπνος. Ήταν ένα πολύ ζεστό καλοκαίρι. Το Ξηροτύρι είχε ρουφήξει ολημερίς τον καυτό ήλιο στην ασβεστολιθική ξερολιθιά του και ξέρναγε τη νύχτα τη λαμπάδα σαν γύφτικο καμίνι.

Μετακομίσαμε για ύπνο στο σαλό-νι. Ήταν το δροσερότερο δωμάτιο τού σπιτιού μας. Τ' αδέρφια μου κι εγώ κοιμόμαστε στρωματσάδα με τα πορτοπαράθυρα ορθάνοιχτα. Η μάνα μου είχε προτιμήσει ένα ξύλινο ντιβάνι, στημένο πρόχειρα για την περίπτωση. Έκανε πως κοιμόταν και προσπαθούσε να μη καταλάβουμε τίποτε, αν και πολύ μικροί για να συνειδητοποιήσουμε τα συμβαίνοντα. Τα τριξίματα όμως του κρεβατιού πρόδιδαν την αυπνία και την αγωνία της. Στο μυαλό της στριφογύριζε το παιδομάζωμα και μάταια προσπαθούσε να αποδιώξει τον εφιάλη. Ευτυχώς τα συρτά βήματα τού Νταή διέκοψαν την αγωνία της. Πετάχτηκε στο μαλκόνι και τον ρώτησε όσο πιο χαμηλόφωνα μπορούσε:

– Πώς πάνε τα πράγματα, Ηλία;
– Ησύχασε, κυρά Τσικώ. Χίλιες πάπιες στο γυαλό, της είπε ο Ηλίας, αποφεύγοντας ν' απαντήσει και χάθηκε, σαν αερικό, στο σοκάκι της Κολοπίνενας.

Το φεγγάρι ακολουθούσε την πορεία του και κόντευε να δύσει. Η «Κάρπαθος» δεν είχε ακόμα ακουστεί κι η σιωπή της ήταν περιεργή. Ούτε ένα τουφέκι για εκφοβισμό; Η μπουρού τού Κολιόγιαννου είχε κι αυτή μουγγαθεί. Η συμφωνία είχε φαίνεται πετύχει! Μόνο τα σκυλιά την αφήφισαν και γαύγισαν δαιμονισμένα.

Η ώρα ήταν περίπου τρεις το πρωί. Η αφόρητη ζέση είχε υποχωρήσει κι ο ύπνος γινόταν ευχάριστος, καθώς η δροσερή αύρα χάιδευε τα γυμνά μας σώματα.

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

το Ψαλαξείδι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς
Τηλ.: 210 41.23.528 & 210 41.72.377
Fax: 210 41.23.528
e-mail: syngalax@gmail.com

Επιστολές για την εφημερίδα συνεργασίες και χειρόγραφα

στα γραφεία του Συνδέσμου
και ηλεκτρονικά στους συμβούλους
Αλεξιά Ρούλη: stavalexia@yahoo.gr
Ανδρέαδου Τίνα: tandreadou@betaplan.gr
Τσελέ Δημήτριο: dtseles@gmail.com
Χάλκο Γιώργο: ghalko@otenet.gr
Πετρατζά Κέλλο: kalliope.petratza@hotmail.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)

Εσωτερικού ετήσια 25 ΕΥΡΩ
Εξωτ. ετήσια \$ ΗΠΑ 50
ΝΠΔΔ, Τραπεζών 50 ΕΥΡΩ
Δημοσιεύσεις & Διαφημίσεις
για κάθε στίχο 2 ΕΥΡΩ

Τιμή φύλλου 1 ευρώ

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΕΠΙΤΑΓΕΣ

Ελένη Μαρδάκη
Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
358/296108-37
IBAN: GR 5401103580000035829610837
ALPHA
387-002101-072558
IBAN: GR 8201403870387002101072558

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ [βιβλιοτεχνία]

Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια,
Τηλ. 210 38.01.844
e-mail: design@vivliotechnia.com

Ανταποκρίτρια στη

Νέα Υόρκη: Λαμπρινή Ρέκκα

Επιστολές και χειρόγραφα, αποστέλλομενα προς
την Εφημερίδα και το Συνδeσμο, για δημοσίευση
δεν επιστρέφονται.

>> Παλιές θύμισες...

«Το εωθινό»

«Μίλτο, καλημέρα. Αύριο το πρωί στις 5.30 στα Μανουσάκια...»

Είναι παραμονή τής 28ης Οκτώβρη τού 2020. Ο Μιλτιάδης ξεψαρίζει τα πρωινά του δίχτυα, ο καιρός έχει σηκώσει ένα μικρό «αναφόρι» και γω, έτοιμος για βόλτα στο Γιάννακη (τεμπέλης πια). Πώς το λένε οι συνταξιούχοι το σλόγκαν; «μαμ, κακά και νάν!»

... Η ομάδα μας των εδώ ναυτοπροσκόπων αριθμούσε 30-35 παιδιά. Είχαμε τρεις ενωμοτίες (υπομάδες), τους ΚΥΚΝΟΥΣ, τους ΓΛΑΡΟΥΣ, τα ΔΕΛΦΙΝΙΑ. Έτσι τα 'χαμε πάρει από τους παλιότερους. Με τις ανάποδες κραυγές βέβαια «ΧΑΧΑ ΧΟΥΓΙΑ-ΧΑ ΠΡΩΤΗ ΟΜΑΔΑ ΜΕ ΧΑΡΑ ΟΥΒΕΕ».

Ανήμερα τα χαράματα έπρεπε να γίνει το ΕΩΘΙΝΟ, όπερ σήμαινε γύρα όλους τους δρόμους τής πόλης με τραγούδια, έθιμα και βηματισμό με τη σάλπιγκα και τύμπανα. Οι παλιοί 50s είχαν μαγκιόρους σαλπιστές, το Γιάννη τον Κατίκα, θυμάμαι και ύστερα το Χρίστο το Βούλγαρη. Μιλάμε για μεγάλα πνευμόνια, κάτι δηλαδή σαν ΝΙΝΟ ΡΟΤΑ (να πούμε).

Θυμάμαι να περνάμε το πρωί από την παραλία, να τους χαζεύουμε από τα παράθυρά μας, με ένα τεράστιο ΟΧΙ πάνω στο βράχο τού Λοκρού, και το βουναλάκι ακόμα φαλακρό (ακόμα δεν είχε γίνει η συμπληρωματική δένδροφύτευση). Ένα τραγούδι που λέγαμε ήταν...

*Ξυπνάτε με τ' αγέρι τής αυγής
κι η μούσα μας χαρούμενη προσμένει*

*να ψάλλουμε όλης αυτής της γης
τη δόξα τη δαφνοστεφανωμένη*

*Τη δόξα μ' αγαλιά τη λευτεριά
αγκαλιασμένοι τούτη δω τη μέρα
στην ένδοξη μάζ πέταξαν στεριά
κι ελεύθερη την κάναν πέρα ως πέρα.*

Ούτε και γω ξέρω πώς μου ήλθε και το θυμήθηκα. Εμπρός, λοιπόν. Πάντα εμπρός. Ποτέ πίσω. Κι η φλέβα στον λαιμό χτυπούσε. Κι όλοι μαζί πετούσαμε γεμάτοι υπερηφάνεια.

Κοντά παντελονάκια, φρεσκοπλυμένα πουκάμισα και αμπέχωνα με τα κορδονάκια τους και το καπέλο περασμένο.

Φρέσκο στουπέτσι... Αμ και τα κοντάρια μας. Η πλήρης εξάρτηση (στειλάρια πραγματικά). Όταν είχαμε έλλειψη ξεχαρβαλώναμε τα φτυάρια και τους γράβαλους. Βλέπεις, ο ΚΟΚΩΝΗΣ (προμηθευτής) έπεφτε μακρυνά και τα χρήματα ανύπαρκτα. Η σάλπιγκα μάζ είχε τελειώσει (είχαμε έλλειψη πλεμονιών και ταλέντων) μάζ είχαν μείνει τα 2 τύμπανα που ήταν τρύπια από την κάτω μεριά.

Τυμπανιστές, τότε, ήμουν εγώ με την Στάθη τον Κατσαντώνη και εκεί μέσα κρύβαμε τα λουκούμια που μας έδιναν στη «δεξίωση» έξω από την κοινότητα, με το πέρας τής εκδήλωσης.

Τώρα στους δρόμους τής πόλης, λοιπόν, και κατά τις 8 τελειώναμε με τον χρόνο νεκρό, μέχρι την ώρα τής εκκλησίας.

Την 28η πηγαίναμε στη λέσχη, ενώ την 25η Μαρτίου πηγαίναμε στον Αη Γιάννη το Θεολόγο να παίξουμε ανιχνευτικά σημεία, ωστόσο πλάι μας ήταν κάτι κουκαφκίες τής θεία Μαλάμωσ και το ρίχναμε

στο «πράσινο» (ήταν και τσάμπα). Στις 8 το πρωί σε φιλοπήγαινε και... «ροδάνι».

Επιστροφή στη λέσχη, παράταξη, ταρατατζούμ και εκκλησία. Μαζί με τα άλλα περιμέναμε και την ώρα τής αρτοκλασίας, να φάμε εκείνο το ψωμί με ζάχαρη που ήταν πάνγλυκο (άρτος) και το στομάχι μας από τα κουκιά και το τραγούδι «βάραγε πενιές»!

Στην εκκλησία, λοιπόν, κάναμε τιμητική φρουρά κι έβλεπε κάποιους να τους πιάει ο ύπνος πάνω στα κοντάρια και να περνάει ο αδελφός μου (αρχηγός ένεκα) και να πλακώνει στο κλωτσίδι (στα πνιχτά). Γέλαγε και ο κόσμος. Αλλά τι να κάνεις; Τα 'χει αυτά το άθλημα.

Είχαμε σημαιοφόρο και το Γιώργο τον Καμπούρη (καλή του ώρα εκεί ψηλά που είναι) και όταν περνάγαμε από μέρη που δεν ήταν κόσμος τού ανέβαζα τον ρυθμό με το τύμπανο κι αυτός έτρεχε με το κοντάρι ψηλά και όλοι μαζί του. Κάναμε πολλά τέτοια κόλπα βλέπεις. Το 'χαμε στο αίμα μας! Και στο εωθινό, όταν δεν μας άκουγε κανένας (εκεί κατά Χηρόλακα μεριά) ρίχναμε και καμιά «ΜΑΝΤΟΥΜΠΑΛΑ» του Καζαντζίδη.

Γράφω αυτά τα λίγα να θυμίσω σε όσους ακόμα ανασαίνουν κάποιες από τις μαθητικές «επιδόσεις» μας, που ήταν πάμπολες, όπως κάθε γενιά τις είχε...

Δεν ξεχνώ, όμως, τον επίλογο τής τελετής στην πλατεία Ηρώων με τον λόγο-υπόσχεση τού υπαρχηγού μας, Θύμιου Μαρδάκη (καλή του ώρα κι αυτού) ΑΜΕΣ ΔΕ Γ' ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΡΟΝΕΣ.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ!

Θαν. Καμβύσης
Γαλαξίδι, 27/10/2020

Φύλλα τής Εφημερίδας τής Κυβερνήσεως (ΦΕΚ) σχετικά με το Γαλαξίδι. Μέρος 2ο

Σε συνέχεια τής παρουσίασης των μελετηθέντων από την Ιστοσελίδα τού Εθνικού Τυπογραφείου ΦΕΚ, στο παρόν Φύλλο σας ενημερώνουμε για αυτά που περιέχουν στοιχεία για τη Λιμενική Αρχή Γαλαξιδίου. Επαναλαμβάνεται ότι σε αρκετές περιπτώσεις έχουμε (από επιλογή μας) διατηρήσει τη διατύπωση των ΦΕΚ. Εάν κάποιος αναγνώστης επιθυμούν, είτε να συμπληρώνουν στοιχεία, είτε να τους δίδονται διευκρινίσεις, θα θέλαμε να επικοινωνούν μαζί μας.

Γιώργος Χάλκος

ΦΕΚ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΑΡΧΗ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ (ΑΠΟ ΤΟ 1834)

A/A	ΘΕΜΑ	ΦΕΚ	ΣΕΛΙΔΑ
1	Σύστασις Υπολιμεναρχείου Γαλαξιδίου υπαγομένου εις το Λιμεναρχείον Μεσολογγίου	10Α/27-02-1834	71
2	Προσωπικόν Υπολιμεναρχείου Γαλαξιδίου (υπαγομένου εις το Λιμεναρχείον Μεσολογγίου): (1 Υπολιμενάρχης, 1 Βοηθός Β' τάξεως, 2 Ναύται Γ' τάξεως)	24Α/09-08-1850	264
3	Προσωπικόν Υπολιμεναρχείου Γαλαξιδίου (υπαγομένου εις το Λιμεναρχείον Πατρών): (1 Υπολιμενάρχης Υποπλοίαρχος, 1 Γραμματέυς Λογιστής, 2 Βοηθοί Β' τάξεως, 1 Ναύτης Α' τάξεως, 1 Ναύτης Β' τάξεως)	66Α/06-06-1880	320
4	Προσωπικόν Υπολιμεναρχείου Γαλαξιδίου: 1 Υπολιμενάρχης Υποπλοίαρχος, 1 Λογιστής, 1 Βοηθός Β' τάξεως, 1 Βοηθός Γ' τάξεως, 2 Ναύται)	150Α/19-04-1884	
5	Ορίζεται Λιμεναρχείον Γαλαξιδίου υπαγομένον εις το Κεντρικόν Λιμεναρχείον Πατρών	131Α/01-06-1887	422
6	Ορίζεται Περιφέρεια δικαιοδοσίας Λιμεναρχείου Γαλαξιδίου από όρμον Δουβραίνης μέχρι Αντίρριον	187Α/13-07-1887	748
7	Ορίζονται γραφικά έξοδα Λιμεναρχείου Γαλαξιδίου (για το έτος 1910) 32 δραχ.	59Α/09-02-1910	297
8	Ορίζονται γραφικά έξοδα Λιμενικής Αρχής Γαλαξιδίου κατ' έτος 60 δραχ.	200Α/15-09-1917	736
9	Ορισμός Λιμενικών Αρχών. Δεν αναφέρεται το Γαλαξίδι	65Α/10-03-1918	383
10	Ορίζονται γραφικά έξοδα Λιμενικής Αρχής Γαλαξιδίου κατ' έτος 80 δραχ.	201Α/18-09-1918	1417
11	Ελλείψει Λιμενικής Αρχής, ορίζεται «Υπάλληλος Λιμένος» Γαλαξιδίου ο Προϊστάμενος τής επιτοπίου Τελωνειακής Αρχής	236Α/30-10-1919	1654
12	Αρμοδιότητες «Υπαλλήλου Λιμένος» Γαλαξιδίου	185Α/06-07-1923	1284, 1285
13	Υφίσταται Λιμεναρχείο Γ' τάξεως Γαλαξιδίου, με δικαιοδοσία από ακρωτηρίου Ψαρομύτα μέχρι ακρωτηρίου Αγίου Νικολάου	418Α/24-12-1925	2938
14	Κατάργησις Λιμενικής Αρχής Γαλαξιδίου. «Υπάλληλος Λιμένος» ορίζεται ο Προϊστάμενος τής Τελωνειακής Αρχής	65Α/18-04-1927	462
15	Φύλακας νέου Φανού λιμένος Γαλαξιδίου υπάγεται εις τον Υπολιμενάρχην Γαλαξιδίου	241Α/15-07-1930	2048
16	Αρμοδιότητες «Υπαλλήλου Λιμένος» Γαλαξιδίου	212Α/16-07-1931	1540
17	Σύστασις Λιμενικού Σταθμού εν Γαλαξιδίω	226Α/05-09-1945	1368
18	Μετάταξις Λιμενικού Σταθμού Γαλαξιδίου σε Υπολιμεναρχείο . Αρμοδιότητα από νησίδα Μολυσμένο μέχρι νησίδα Πρασούδι	21Α/09-02-2009	571
19	Μετάταξις Υπολιμεναρχείου Γαλαξιδίου σε Γ' Λιμενικό Τμήμα του Λιμεναρχείου Ιτέας , με αρμοδιότητα από την έναντι τής νησίδας Μολυσμένο άκρα Τρίπορι μέχρι τον παραλιακό οικισμό Αγίου Σπυρίδωνα μη συμπεριλαμβανομένου	125Α/29-05-2014	3989
ΦΕΚ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΥΠΟΛΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ (1861-1872)			
1	Διορισμός Δημητρίου Α. Δ. Λαζάρου Ορλώφ	16Α/11-05-1861	104
2	Διορισμός Ευσταθ. Κουτζουμπέλα. Μετάθεσις Α. Δ. Λαζ. Ορλώφ	20Α/28-05-1863	98
3	Απόλυσις Ευσταθίου Κουτζουμπέλα	7Α/05-02-1864	32
4	Διορισμός Κωνσταντίνου Δ. Βλάμη	14Α/26-04-1871	86
5	Διορισμός Αθανασίου Ευθ. Μοσχολιού. Παραίτησις Κωνσταντίνου Δ. Βλάμη	31Α/20-07-1871	220
6	Απόλυσις Αθανασίου Ευσταθίου Μοσχολιού	45Α/20-11-1872	401

Απόσπασμα Πρακτικού Γενικής Συνέλευσης τού Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι τού Γαλαξειδιού,
Δυστυχώς ο καινούργιος τρόπος ζωής μάς αναγκάζει να επικοινωνούμε μ' έναν άλλο τρόπο, με τον γραπτό. Έτσι, λοιπόν, θα σας ενημερώσουμε και θα ανακεφαλαιώσουμε τα πεπραγμένα τής χρονιάς που πέρασε. Ο Σύνδεσμός μας, όπως πάντα και όπως φαντάζομαι έχετε διαπιστώσει, προσπαθεί, με τη συμμετοχή όλων των μελών τού Δ.Σ. και με την Πρόεδρό μας πάντα επικεφαλής, να κάνει ό,τι καλύτερο για όλους μας και κυρίως τον τόπο μας.

Πριν, όμως, ανακεφαλαιώσουμε τα πεπραγμένα μας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε από καρδιάς την πάντα ευγενική και πρόθυμη για βοήθεια και υποστήριξη κυρία Νάνσυ Παντελεμονίτου που με την μεγάλη της προσφορά πραγματοποιήθηκε η επισκευή και συντήρηση τών κουφωμάτων και ο ελαιοχρωματισμός τού «Σπιτιού τών Νέων». Με τη συντήρηση αυτή το «Σπίτι τών Νέων» συνεχίζει να διατίθεται ασφαλές για πολιτιστικές και πνευματικές εκδηλώσεις σε μικρούς και μεγάλους. Την ευχαριστούμε πολύ και της ευχόμαστε να είναι πάντα καλά.

Και τώρα ας θυμηθούμε τα πεπραγμένα τού Συνδέσμου μας. Πραγματοποιήθηκε, λοιπόν, και φέτος η εορτή τού Αγίου Ευθυμίου και η κοπή τής πίτας μας στο ξενοδοχείο Savoy με τη συμμετοχή πολλών συμπατριωτών. Επίσης πραγματοποιήθηκε αποκριάτικη εκδήλωση (ευτυχώς προλάβαμε) με μεγάλη επιτυχία. Κι αυτό οφείλεται στην παρουσία τής νεολαίας μας. Οι φιλανθρωπικές δραστηριότητες συνεχίστηκαν και φέτος βοηθώντας αδύναμες οικονομικά οικογένειες, καθώς και η βράβευση τών αριστούχων μαθητών τών σχολείων μας.

Δυστυχώς, όμως, η πανδημία χάλασε τα σχέδια που είχε ο Σύνδεσμος και για άλλες εκδηλώσεις. Εξάλλου άλλαξε και ο τρόπος διεξαγωγής αρχαιρεσιών. Ελπίζουμε να πάνε κατ' ευχήν τα πράγματα και να μπορούμε αργότερα να τα λέμε από κοντά. Ευχόμαστε υγεία πάνω απ' όλα σε όλους σας. Στο καινούργιο Δ.Σ. που θα προκύψει από τις εκλογές καλή επιτυχία και σας παρακαλούμε ακόμη μια φορά: Μην ξεχνάτε τη συνδρομή τής εφημερίδας μας. Είναι και ο μόνος σίγουρος πόρος που έχουμε.

Σας ευχαριστούμε,
Η Γενική Γραμματέας
Λίτσα Ανδρεοπούλου

Συγκρότηση τού νέου Δ.Σ. τού Συνδέσμου μας

Ύστερα από τις αρχαιρεσίες τού Συνδέσμου μας της 4η Οκτωβρίου συνήλθαν οι εκλεγέντες στην πρώτη συνεδρίαση στις 6 Οκτωβρίου και συγκροτήθηκαν σε σώμα για την επόμενη διετία ως εξής:

Πρόεδρος: **Ζωή Αρβανίτου-Κούτρα**, Α' Αντιπρόεδρος: **Δημ. Τσελές**, Β' Αντιπρόεδρος: **Σταυρούλα Αλεξιά**, Ταμίας: **Ελένη Μαρδάκη**, Βοηθός Ταμίας: **Γεώργιος Χάλκος**, Γεν. Γραμματέας: **Γεωργία Ανδρεοπούλου**, Ειδικός Γραμματέας: **Μαρία Ζαμπετούλα-Παπαδάκη**, Δημόσιες Σχέσεις: **Τίνα Ανδρεάδου**, **Καλλιόπη Πετρατζά**, **Ηλίας Κουμπαρούλης**, **Γεώργιος Κουρεντής**.

Από τα αναπληρωματικά μέλη εξελέγησαν κατά σειρά οι Ζαμπέτα Ρόη, Πάλλης Στέλιος και Σκατζή Στέλλα.

Σημείωση: Μετά την παραίτηση τής κας Μαρίας Ζαμπετούλα-Παπαδάκη τη θέση της καταλαμβάνει το πρώτο αναπληρωματικό μέλος, Ζαμπέτα Ρόη.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ Οικονομικό έτος 2019 (1-1-2019 έως 31-12-2019)

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Υπόλοιπο Ταμείου (Σύνολο) 31/12/2018	34.071,45	Εξοδα εκδηλώσεων	1561,71
α) μετρητά: 13,87			
β) τράπεζα: 34057,58			
Συνδρομές μελών	8.898,66	Ενοίκιο	
Επιχορηγήσεις		Λογαριασμοί ΔΕΚΟ	4.897,31
Δάνεια		Αγορά εξοπλισμού	
Δωρεές	5.512,90	Επισκευές	248
Εκδηλώσεις		Γραφική ύλη	359,16
Ενοίκια	6.600	Φορ. Εισ. - ΕΝΦΙΑ	4.027
Δημοσιεύσεις	20	Λογίστρια	341
Ασφ. πυρός	24,01	Ασ. πυρός	24,01
Τόκοι ταμ.	3,01	Μικροέξοδα	55
		Για έκδοση εφημερίδας	10.686,08
Σύνολο	55.130,03	Σύνολο	22.199,27

α) Μετρητά 31/12/2019: 922,73 ευρώ β) Τράπεζα 31/12/2019: 32.008,03
Υπόλοιπο εις νέον (Σύνολο) 31/12/2019: 32.930,76 ευρώ

Η Ταμίας
Α. Γκούλα

Η Γ. Γραμματέας
Λ. Ανδρεοπούλου

Η Πρόεδρος
Ζ. Αρβανίτου-Κούτρα

ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ τού Σωματείου με την επωνυμία Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτών

Σήμερα την 31 Ιανουαρίου 2020, ημέρα Παρασκευή και ώρα 17.00 μ.μ. στα Γραφεία τού Σωματείου με την επωνυμία ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ στον Πειραιά και επί της οδού Καραϊσκού 111, 6ος όροφος, συνήλθε η 3μελής Εξελεγκτική Επιτροπή, αποτελούμενη από τους: 1. Δροσόπουλο Ιωάννη Νικ., 2. Πλατώνη Αρχοντούλα Ηλ., 3. Δάνδουρα Αθαν. Χαρ., η οποία εξελέγη ομόφωνα από την τακτική Γενική Συνέλευση τού Σωματείου με την επωνυμία ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ, όπως προβλέπεται από το καταστατικό τού Σωματείου.

Οι υπογεγραμμένοι Δροσόπουλος Ιωάννης, Πλατώνη Αρχοντούλα, Δάνδουρας Αθανάσιος ενεργήσαμε έλεγχο στην οικονομική διαχείριση τού Σωματείου σύμφωνα με το άρθρο 10 του καταστατικού για τη χρήση τού οικονομικού έτους 2019 (από 1/1/2019 έως 31/12/2019) και διαπιστώθηκε ότι όλες οι εισπράξεις και οι πληρωμές έγιναν με βάση τις αριθμημένες αποδείξεις και οι πράξεις τού ταμείου έχουν καλώς σύμφωνα με τις αντίστοιχες αποφάσεις Δ.Σ. ή Γ.Σ.

Όλες οι πράξεις και οι εγγραφές απεικονίζονται σωστά και με απόλυτη τάξη στο Βιβλίο Ταμείου.

Η διαχειριστική χρήση από 1/1/2019 έως 31/12/2019 παρουσιάζεται ως εξής:

— Εισπράξεις από 1/1/2019 έως 31/12/2019	21.058,58
Υπόλοιπο ταμείου	34.071,45
Σύνολο	55.130,03
— Πληρωμές από 1/1/2019 έως 31/12/2019 ως κάτωθι:	
Για έξοδα λειτουργίας	9.951,48
Για έκδοση εφημερίδας	10.686,08
Για έξοδα εκδηλώσεων	1561,71
Σύνολο	22.199,27
Υπόλοιπο ταμείου	32.930,76

Κατόπιν τούτου εισηγούμαστε στην Γ.Σ. την απαλλαγή τής Ταμείου και του Διοικητικού Συμβουλίου από κάθε ευθύνη.

Τα μέλη τής Εξελεγκτικής Επιτροπής
Δροσόπουλος Ιωάννης
Πλατώνη Αρχοντούλα
Δάνδουρας Αθανάσιος

Ανταπόκριση
για την
Εφημερίδα
«το Γαλαξειδί»

Εορτασμός 28ης Οκτωβρίου

Κατάθεση στεφάνων από αντιπροσωπίες μαθητών των σχολείων

Κατάθεση στεφάνων από τις δημοτικές αρχές

Χωρίς παρελάσεις εορτάστηκε φέτος η επέτειος τής 28ης Οκτωβρίου 1940 με σχετική εγκύκλιο τού Υπουργείου Εσωτερικών η οποία ανέφερε την αναστολή τής διενέργειας των πάσης φύσεως παρελάσεων κατά την εθνική εορτή τής 28ης Οκτωβρίου κατά το έτος 2020 σε όλη την Επικράτεια,

Στην τέλεση δοξολογίας στον Ιερό Ναό Αγ. Νικολάου, στην οποία τηρήθηκε αυστηρά το υγειονομικό πρωτόκολλο, παραβρέθηκαν ο Αντιδήμαρχος τής ΔΕ Γαλαξειδίου Ευθύμιος Γρίβας, ο πρόεδρος τής κοινότητας Γαλαξειδίου Σπύρος Μπαρλιακός, ο πρόεδρος τού Δ. Α.Τ Γαλαξειδίου Ανδρέας Καρακώστας, αντιπροσωπίες μαθητών τής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Τον πανηγυρικό λόγο εκφώνησε η Διευθύντρια τού γυμνασίου Γαλαξειδίου κα Γεωργούλα.

Στη συνέχεια έγινε κατάθεση στεφάνων από τις αρμόδιες δημοτικές αρχές, καθώς και από τις αντιπροσωπίες μαθητών των σχολείων, η οποία

πραγματοποιήθηκε με περιορισμένο αριθμό ατόμων για λόγους δημόσιας υγείας.

Ο κ. Γρίβας αναφέρει σχετικά με τον εορτασμό τής 28ης Οκτωβρίου:

«Η εθνική επέτειος τής 28ης Οκτωβρίου 1940 έχει ιδιαίτερη αξία για τη χώρα μας.

Η μικρή Ελλάδα είπε ένα μεγάλο ΟΧΙ απέναντι στις αξιώσεις των ιταλικών στρατευμάτων. Σήμερα αναλογιζόμαστε την αντίσταση τής πατρίδας μας ενάντια στο φασισμό και το ναζισμό και τους αγώνες των παππούδων μας, των πατεράδων μας για την ελευθερία, τη δημοκρατία και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Σήμερα, ύστερα από 80 χρόνια, καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε έναν αόρατο εχθρό, ο οποίος απειλεί την παγκόσμια υγεία.

Όλοι μαζί πρέπει να δείξουμε δύναμη, κυρίως ψυχική, ώστε να βγούμε αλώβητοι από αυτήν την δοκιμασία. Είναι η σειρά μας να πολεμήσουμε με άλλα όπλα, για να εξασφαλίσουμε ένα ελπιδοφόρο μέλλον για τα παιδιά μας. Επομένως μένουμε ασφαλείς, για να είμαστε υγιείς».

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

- Πόλεμος.
- Αρχισε ο πόλεμος.
- Έχουμε πόλεμο.

Η φοβερή είδηση έκαμε δύο και τρεις φορές το γύρο του Γαλαξειδίου. Από τα σχολεία οι δάσκαλοι σχολάσαν τα παιδιά... Ο κόσμος στα μακάλικα, τα οποία πολύ σύντομα άδειασαν. Πολλοί κατέφυγαν στις εκκλησίες από τις καμπάνες που γύρω στις 10 άρχισαν να κτυπούν έντονα, κτύπημα πολεμικής ιαχής και ξεσηκωμού.

2. «Η συμβολή του Γαλαξειδίου στον πόλεμο»

«Και ο χειμών δριμύς». Εκείνη τη χρονιά του 1940 ο χειμώνας ήταν πρώτος και ιδιαίτερα άγριος. Γι' αυτό το Κοινοτικό Συμβούλιο Γαλαξειδίου αποφάσισε παμφηφεί στις 18 Νοεμβρίου 1940 να επιτραπεί στις συζύγους των εφένδρων πολεμιστών να ποιμένουν τα πρόβατά τους και στο τμήμα της Αστυνομικής ζώνης προς την τοποθεσία Ξυλοκέρα γιατί «εκτός των άλλων λόγων και διότι επικρατεί χειμών δριμύς». Έχουν γραφεί πολλά για τις ηρωικές πράξεις των στρατιωτών μας στα Αλβανικά βουνά. Η Δόξα τούς πρέπει.

«Έπεσαν υπέρ πατρίδος». Στη συμφορά ήρθε και ο θρήνος για τα λεβεντόπαιδα του Γαλαξειδίου που έπεσαν στις διάφορες πολεμικές επιχειρήσεις. Ας αφιερώσουμε χρόνο και χώρο στη μνήμη μας γι' αυτά τα παλληκάρια.

- Στις 2 Δεκεμβρίου 1940 σκοτώνεται ο λοχίας του 42ου Συντάγματος Ευζώνων Λογοθέτης Σωτήριος του Γεωργίου στην επίθεση για την κατάληψη του υψώματος 669, στη διάβαση της Κακαβιάς όταν προσπαθώντας να στηρίξει τον τραυματισθέντα λοχαγό του, δέχθηκε τη φονική εχθρική σφαίρα κατάστηθα και πέφτοντας είπε: «Πα-

ράγγειλε στους δικούς μου πως πέθανα ευχαριστημένος».

- Τον Ιανουάριο του 1941 πέφτει μαχόμενος στη γραμμή Χειμάρας-Τεμπελένι το παλληκάρι Τσαναής Γεώργιος του Ανδρέα, αφού διακρίθηκε για την ευψυχία και γενναιότητά του.

- Στις 15 Ιανουαρίου 1941 πέφτει μαχόμενος στο ύψωμα Ροδιό της Βόρειας Κλεισούρας της Αλβανίας ο Μαρδάκης Χρήστος του Ευθυμίου, του 33ου Συντάγματος Πεζικού.

- Στις 23 Μαρτίου 1941 πεθαίνει μεταφερόμενος προς το Νοσοκομείο των Αγ. Σαράντα βαρεια τραυματισμένος στην πρώτη γραμμή του πολέμου ο Αλικάρης Χαράλαμπος του Κυριάκου. Ο Χ. Αλικάρης είχε έρθει πρόσφυγας στο Γαλαξείδι από το Λεβίσιον της Μικράς Ασίας.

- Ο Θεοφάνης Ταμπακόπουλος σκοτώθηκε σε επιτεταγμένο καράβι, όταν αυτό βομβαρδίστηκε από Γερμανικά αεροπλάνα.

Ανήμερα το Πάσχα, στις 20 Απριλίου 1941, στον όρμο της Σούδας οι γερμανικές βόμβες σφυροκοπούν και βυθίζουν το Α/Π «Ιθάκη». Σκοτώνονται τα Γαλαξειδιωτάκια που υπηρετούσαν τη θητεία τους σ' αυτό ως ναύτες.

- Χαρδαβέλλας Παντελής του Ευθυμίου.

- Παναγιωτόπουλος (ή Τζαβέλας) Δημήτριος του Γεωργίου.

- Χαλδεάκης Χαράλαμπος του Λαζάρου.

Ο κατάλογος μακρύς. Ο δικηγόρος Κυριάκος Σπ. Αρβανίτης σ' ένα άρθρο του στην εφημερίδα «το Γαλαξείδι» με τίτλο αυτόν που χρησιμοποιήσαμε ως επικεφαλίδα στην παράγραφο μας εδώ, συνεχίζει τον κατάλογο.

«Εύρηκαν τὸν θάνατον ταξειδεύοντας καὶ πολεμῶντας τὸς ἐχθρούς τῆς

πατρίδος μας οἱ πλοίαρχοι Κουρεντῆς Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου (στὶς 24-4-1941), Πετρατζᾶς Ἡλίας τοῦ Σταύρου (στὶς 8-6-1942) καὶ Στίγκας Σπυρίδων τοῦ Παναγιώτου (στὶς 28-6-1942), οἱ μηχανικοὶ Καράλης Ἡλίας τοῦ Ανδρέου (μὲ τὸ α/π «Σίφνος», στὴ Μῆλο στὶς 25 Ἀπριλίου 1941 κατόπιν ἀεροπορικοῦ βομβαρδισμοῦ), καὶ Λογοθέτης Μιχαήλ (στὶς 24-1-1944) καὶ ὡς μέλη πληρωμάτων οἱ Ἀγγοῦρᾶς Ἀνδρέας τοῦ Ἰωάννου (στὶς 22-1-1941), Ἀνδρῶνος Γρηγόριος τοῦ Θωμά, Δεβιτάρης Ἡλίας τοῦ Μιχαήλ, (ἐπὶ τοῦ πλοίου «Viking» τὸ ὁποῖο προσέκρουσε σὲ νάρκη στὶς 7 Ἀπριλίου 1941 στὸν Πειραιά), Ζήσιμος Δημήτριος τοῦ Σπυρίδωνος, Κατσάτσος Δημήτριος τοῦ Ἀθανασίου, Νικολάου Νικόλαος τοῦ Σωτηρίου (μὲ τὸ «Λυκαβηττός» στὸν Ἀτλαντικό στὶς 28-4-1942)».

Επίσης: Οἱ πλοίαρχοι Γεώργιος Κωστέλλος, Σπυρίδων Παπαπέτρος, Ἡλίας Μητρόπουλος (στὸ Πόρτ Σάντ στὶς 4-10-1943), ὁ μηχανικὸς Δημήτριος Ε. Χατζῆς καὶ ὁ Εὐθύμιος Ἡ. Φουρνέλης (στὸν Καφηρέα στὶς 12-4-1941 ἐπὶ τοῦ πλοίου «Ἄττική» τὸ ὁποῖο ἐβυθίσθη κατόπιν ἀεροπορικοῦ βομβαρδισμοῦ).

«Ὅλοι αὐτοὶ ἀπέθανον «μαχόμενοι» καὶ πιστοὶ στὶς παραδόσεις των σὰν Ἑλληνας καὶ Γαλαξειδιῶτες».

Στις 21 Ιουλίου 1944 εκτελείται στο Χαρβάτι μαζί με άλλα Ελληνόπουλα σε ηλικία μόλις 21 ετών ο φοιτητής τής Νομικής Ευθύμιος Γ. Περδικούλης.

Στην ιδέα τής ελευθερίας φονεύεται ο Γιάννης Κουτσοπέταλος κατά την απόβαση στις Φιλιππίνες στις 13-1-1945 του Αμερικανικού στρατού, όπου υπηρέτησε ως εθελοντής.

Από την πολεμική θεομηνία εχάθη ο Ποντικός Οδυσσεύς του Παναγιώτου κατά την έκρηξη του Αγγλικού ατμοπλοίου στον Πειραιά την 6 Απριλίου 1941. Θύματα του βομβαρδισμού

τού Πειραιώς την 11 Ιανουαρίου 1944 υπήρξαν: οι Πορτούλας Δημήτριος του Παναγιώτου, Χατζής Ευστάθιος, Ξηρός Τριαντάφυλλος και Γαλάνης Ηλίας. Ο Πλατής Γεώργιος του Ιωάννη θύμα του βομβαρδισμού στο Μεσολόγγι.

Οι θλιβερές συνέπειες του πολέμου συνεχίζονται και μετά τη λήξη του. Στο ναυάγιο τής «Χειμάρας», κατόπιν προσκρούσε σε νάρκη τον Ιανουάριο του 1947 έχασαν τη ζωή τους ο οικονομικός αξιωματικός Ιωάννης Φιλ. Μητρόπουλος και ο Δόκιμος Μηχανικός Δημήτριος Χαλδεάκης.

Στις 6 Απριλίου 1941 γίνεται η επίθεση των Γερμανών εναντίον της Ελλάδος. Από την ημέρα αυτή άρχισε το Γαλαξείδι να αισθάνεται εντονότερα τις συνέπειες του πολέμου. Τα Γερμανικά αεροπλάνα τα περίφημα Γιούργκερς 87 (= στούκας), καθέτου εφορμήσεως, έκαναν την εμφάνισή τους και βομβάρδιζαν κυρίως πλοία και καΐκια για να παραλύσουν τις μεταφορές του Ελληνικού Στρατού. Στο Γαλαξείδι εκείνη την ημέρα εμφανίστηκαν στο ύψος τής Ιτέας τρία «στούκας» που το ένα έπεσε από μηχανική βλάβη στον Άγιο Μηνά Δεσφίνας και τα δύο ήλθαν στο Γαλαξείδι. Με κάθετο εφόρμηση επετέθησαν στο ατμοκίνητο «Πύλαρος» που ήταν αραγμένο στο Ροζίκι και ύστερα από συνεχείς βολές με εμπρηστικές σφαίρες το πυρπόλησαν και το πλοίο άρχισε να σιγοκαίγεται. Πολλά καΐκια βομβαρδίστηκαν εκείνες τις ημέρες στο Γιάννακη.

Η επίθεση των Γερμανών κάμπτε την αντίσταση των Ελληνικών δυνάμεων και στις 20 Απριλίου 1941 δίνεται στο στρατό μας διαταγή γενικής σύμπτυξης. Ύστερα από λίγες ημέρες ήρθαν οι ένδοξοι στρατιώτες μας στο Γαλαξείδι. Είχε αρχίσει η πιο σκληρή κατοχή που γνώρισε ο τόπος.

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

Ξάφνου το κτυπητήρι τής εξώπορτας διαπέρασε τα τύματα των αυτιών μας και διέκοψε βίαια τη λαγνεία του πρωινού μορφέα, που ιδιαίτερα αυτή την ώρα άγγιζε τα όρια τής ηδονής. Η μάνα μου πετάχτηκε αλαφιασμένη. Μας σήκωσε και τους τρεις μισοκοιμισμένους και μας οδήγησε στο πιο απόκρυφο μέρος του σπιτιού, τη σοφίτα. Το χτυπητήρι ξαναχτύπησε επίμονα κι η μάνα μου κατέβηκε δύο-δύο τα σκαλοπάτια τής κεντρικής σκάλας. Καλά που δεν τσακίστηκε.

Ανοιξε την πόρτα χωρίς να ρωτήσει τίποτα. Ήξερε ποιους περίμενε και για ποιους σκοπούς ήρθαν. Τέσσερις αντάρτες αξύριστοι, ρακενδύτοι και ταιλωρημένοι μπήκαν αμίλητοι κι άρχισαν αμέσως την έρευνα. Στην αρχή δεν ανακάλυψαν τίποτε χρήσιμο γι' αυτούς. Μόνο στο δωμάτιο πούναι η στέρνα και το ζυμωτήρι βρήκαν τελικά τρία φρεσκοψημένα καρβέλια. Τα πήραν και τα τρία. Κι από πάνω δύο σακούλες μπουμποτένιο αλεύρι. Και το καθουρδιστήρι γεμάτο ψημένο καφέ, ανάμικτο με ρεβύθι.

Ύστερα ανέβηκαν τη σκάλα που οδηγούσε στο δεύτερο πάτωμα. Ήταν φανερό πως η έρευνα πήγαινε αλλού. Τι γύρευαν στο δεύτερο πάτωμα; Ασφα-

λώς όχι καρβέλια, ούτε αλεύρι ούτε καφέ.

Η μάνα μου τούς ακολουθούσε σιωπηλή. Φαινόταν ψύχραιμη, αλλά το μυαλό της ήταν διαρκώς στη σοφίτα. Είχε όμως εμπιστοσύνη στο Νίκο. Δεν μπορεί, σκεφτόταν, αν ήταν για παιδομάζωμα, κάτι θάλεγε ο Νίκος.

Η έρευνα έγινε επιδερμικά. Δεν τους έκανε τίποτα. Ήταν έτοιμοι να φύγουν. Τη σοφίτα ούτε που τη σκέφτηκαν καθόλου. Ο φακός έκανε μια τελευταία επιτροχάδην επαφή με τα αντικείμενα. Στάθηκε στο λαβομάνο τής μεγάλης κρεβατοκάμαρας και επικέντρωσε την αγνή δέσμη των ακτίνων του πάνω στο

παλιό επιτραπέζιο ρολόι. Το μεγάλο ταγάρι άνοιξε και το ρολόι χάθηκε στον πάτο του. Ο ανεφοδιασμός είχε τελειώσει στο κάτω πάτωμα. Στο πάνω έγινε το πλιάτσικο.

Στο σπίτι μας δεν ήταν μόνο αυτό το ρολόι. Δεν ξέρω όμως γιατί αυτό το αγαπούσα ιδιαίτερα. Ίσως ο μελωδικός ήχος τής καμπάνας του ήταν το πρώτο μου ακουστικό ερέθισμα, εκεί στη μεγάλη κρεβατοκάμαρα όπου είδα το φως τής ζωής.

Πέρασε σχεδόν μισός αιώνας από τότε. Τα γεγονότα περασμένα ξεχασμένα μέχρι που χθες, έτσι τυχαία, βρέθηκα σ' ένα παλιατζίδικο. Απ' τα λίγα αυθε-

ντικά παλιατζίδικα πούχουν απομείνει στην Αθήνα.

Τα πράγματα, ακριβά και φτηνά, όμορφα και άσχημα, καλλιτεχνήματα και εξαμβλώματα, όλα στο σωρό ανακατωμένα και σκονισμένα. Ανάμεσά τους και το ρολόι! Το ίδιο; παρόμοιο; δεν έχει σημασία. Σημασία έχει πως μόλις το αντίκρισα έπαθα σοκ. Σκέφθηκα αμέσως να το αγοράσω. Δεν ήταν άλλωστε και τόσο ακριβό. Ανακάλεσα όμως γρήγορα την πρώτη μου σκέψη. Τι τα θέλεις, είπα, αυτά τα μνημεία, καλά τα είχες ξεχασμένα.

Δεν μπορούσα όμως να ξεκολλήσω. Το πήρα για λίγο στα χέρια μου και τότε αισθάνθηκα τη δύναμη που κρύβουν τα άψυχα, όταν είναι κομμάτι τής ψυχής σου. Το άφησα πάλι στη θέση του και κούνησα ελαφρά, με το δάκτυλο, το μπρούτζινο εκκρεμές του. Ήθελα ν' ακούσω τον ήχο τής καμπάνας. Η καμπάνα χτύπησε τρεις φορές. Δεν είχα πλέον καμιά αμφιβολία για την ταυτότητά του.

Με τον τελευταίο όμως κτύπο πήρα την οριστική απόφαση. Καταχώνιασα στη μνήμη μου το ρολόι και με τον απόηχο τής καμπάνας του στ' αυτιά μου έγραψα αυτή την ιστορία.

Έτσι για την ιστορία!

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

Κοινωνικά – Δωρεές – Συνδρομές

Βάπτιση

Στο Μοναστήρι στην Ύδρα βαπτίσθηκε το αγοράκι τού ζεύγους Αργύρη Χρονόπουλου (από μητέρα Κατερίνα Κατσούλη) και της συζύγου του Κλάρας. Η ανάδοχος Άννα Καρρά έδωσε το όνομα **Λεωνίδα**.

Στους ευτυχείς γονείς και την ανάδοχο πολλές καλές ευχές να ζήσει το νεοφώτιστο.

Πένθη

Απεβίωσε στην Πάτρα και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι η Ελένη Ηλία Κωστάκου.

Απεβίωσε στην Ιτέα όπου και κηδεύτηκε ο Παναγιώτης Μανδρέκας. Πρόκειται για έναν έντιμο πολίτη και αξιοεργάτη και δημιουργό στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με παραγωγικά και δημιουργικά έργα. Για τρεις τετραετίες 1979-1982, 1987-1990 ως πρόεδρος της Κοινότητας Ιτέας και στη συνέχεια ως Δήμαρχος Ιτέας 1991-1994. Κοινοτικός σύμβουλος 1983-1986. Ακολούθησε η ενεργός προσφορά του στη Νομαρχία και πολλές άλλες υπηρεσίες σχετικές πάντα με την Αυτοδιοίκηση.

Κάλυψε τις παροντικές και μελλοντικές ανάγκες της πόλης με πολλαπλά δημιουργικά έργα. Στο Γαλαξίδι είχε φίλους από τα χρόνια που εφοίτησε και τελείωσε το Γυμνάσιο Γαλαξειδίου. Ήταν συνεπής και βοηθητικός όποτε ο Δήμος μας τον χρειάστηκε. Κάποιοι τον είπαν αναμορφωτή της Ιτέας.

Συνολικά επί 50 έτη προσέφερε τις υπηρεσίες του στα κοινά. Με βαθιά εκτίμηση τον αποχαιρετάμε και ευχόμεστε το έργο του να ενστερνηθούν οι προσφερόμενοι να υπηρετήσουν τα κοινά.

Από το Γαλαξίδι

Πριν λίγες μέρες έφυγε προς την αιωνιότητα ο Γιάννης Χ. Γκελεστάθης. Κηδεύτηκε στην Αντίκιρρα όπου και μόνιμα οικογενειακώς είχε εγκατασταθεί. Ήταν ο μοναχογιός τού ιερέα Χαραλάμπους Γκελεστάθης, ο οποίος ως ιεροψάλτης αρχικά και ως ιερέας στη συνέχεια, ήταν λειτουργός στην ενορία Αγίου Ιωάννου τού Προδρόμου στο Γαλαξίδι.

Τόσο η προσβυτέρα του όσο και από μικρός ο Γιάννης βοηθούσε και μάθαινε ψαλτική κοντά στον πατέρα του. Ήταν ένα καλλίφωνο, πρόθυμο και χαρούμενο παιδί που μεγαλώνοντας ορίμαζε η ψαλτική του ικανότητα.

Τις ημέρες τού Πάσχα έφερναν από τη Δεσφίνα και το συγγενή τους Γιάννη και με τη χορωδία που όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα είχαν εκπαιδεύσει, έλαμπρυναν τους ψαλμούς των εγκωμίων.

Ο Γιάννης μορφώθηκε, δημιούργησε τη δική του οικογένεια, οι γονείς του έφυγαν απ'τη ζωή.

Τώρα που το μήνυμα τού θανάτου του πληροφορηθήκαμε, μια ολόκληρη εικόνα αγάπης και ευθυμιάτων της οικογένειας Γκελεστάθης με λυπητερό το κτύπημα της καμπάνας τού Αγίου Ιωάννου, τους ανακάλεσε στη μνήμη μας.

Με τον μεταστάντα Γιάννη υποβάλλουμε το σεβασμό στη σεπτή μνήμη του και ιδιαίτερα οι ενορίτες τού Αγίου Ιωάννου εύχονται την κατάταξή του μετά των Αγίων.

Στο Γαλαξίδι άφησαν και οι τρεις έντονη την παρουσία και προσφορά τους.

Τους οικείους τους θερμά συλλυπούμαστε.

Γεννήσεις

Το ζεύγος Αναστασίας Α. Αγγουρά και Γιάννη Σονίδη απέκτησε αγοράκι.

Το ζεύγος Μιχάλη Χρονόπουλου (από μητέρα Κατερίνα Κατσούλη) και Μαρίας Τσιόδρα απέκτησε αγοράκι.

Πολλές ευχές να ζήσουν τα νεογέννητα.

Δωρεά στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής

Η κα Ευσταθία Καβύρη στη μνήμη τού αγαπημένου της συζύγου Ιωάννη Καβύρη προσέφερε 50 ευρώ.

Ο ιερέας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο τους ευχαριστεί.

Δωρεές προς την Εστία Αγίου Νικόλαος

Το Ίδρυμα Εστία Αγίου Νικόλαος στο Γαλαξίδι αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει θερμά:

Τον κ. Frieder Obbelode για τη δωρεά του σε μηνιαία βάση.

Τον κ. Οδυσσέα και την κα Φλωρίκα Κυριακοπούλου για την εξαιρετική τους γενναιοδωρία στη μνήμη της μητέρας τους Καίτης Κυριακοπούλου.

Τον κ. Δημήτρη, την κα Μαρία και την κα Καρίνα Γκέρτσου που πρόσφεραν μία ετήσια υποτροφία στη μνήμη των γονιών τους Χάριτος και Θανάση Γκέρτσου.

Την εταιρεία ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε. για την δωρεά χρηματικού ποσού.

Τον κ. Dennis Botman και την κα Sue Yin Lai για την σπουδαία τους χειρονομία να δωρίσουν τον οικιακό εξοπλισμό της κατοικίας τους στην κοινότητά μας.

Την εταιρεία Würth Hellas S.A. και τον Δ/ντή κ. Δημήτριο Ασήμωση για τη συνεχή υλική και ηθική στήριξη που μας παρέχουν.

Την κα Ελένη Πανταζοπούλου για τη δωρεά στη μνήμη τού αδελφού της Ιωάννη Πανταζοπούλου.

Την κα Ευανθία Πετρίτζη για τη δωρεά στη μνήμη Ιωάννη Πανταζοπούλου.

Την κα Μαρί-Λουίζ και τον κ. Κωνσταντίνο Κελαϊδίτη για την προσφορά τους.

Την κα Αγγελική Πετρατζά για τη δωρεά οικιακού εξοπλισμού.

Τον κ. Νικόλαο Βέργη για την προσφορά ελαιολάδου.

Την κα Katrin Leipnitz για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Την κα Ellen van Lienen για την ευγενική της δωρεά.

Την κα Δάφνη, την κα Δανάη και την κα Κλεοπάτρα Παπαδάτου για τη δωρεά στη μνήμη Ιωάννη Πανταζοπούλου.

Τον κ. Παναγιώτη Πετρατζά για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Τον κ. Δημήτριο Λουράκη για την ευγενική του δωρεά.

Την κα Ελένη Πανταζοπούλου για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Την κα Henritte Honne για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Την εταιρεία Verlag C.H. Beck OHG για τη δωρεά της.

Σε αυτή τη δύσκολη περίοδο, οποιαδήποτε δωρεά είναι πολύ σημαντική για το Ίδρυμά μας και θα εκτιμηθεί ιδιαίτερω. Ο λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας της «Εστίας Αγίου Νικόλαος» είναι ο εξής: IBAN 350110 3580 0000 3582 9610 597

Με εκτίμηση
Olafia Palmarsdottir
Πρόεδρος Δ.Ε.

Δωρεές στο Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών

Για τις ανάγκες τού Σύνδεσμου Γαλαξειδιωτών και του εκδοτικού έργου του, της εφημερίδας «το Γαλαξίδι», προσέφεραν οι παρακάτω:

Η οικογένεια της κας Λουλουδίας Παπαλαίου-Ανέστη στη μνήμη τού πολυαγαπημένου αδελφού και θείου προσέφερε 100 ευρώ.

Η οικογένεια της κας Ευσταθίας Καβύρη στη μνήμη τού αγαπημένου τους συζύγου, πατέρα και παππού Ιωάννη Καβύρη προσέφερε 100 ευρώ.

Το Δ.Σ. τού Συλλόγου τούς ευχαριστεί για την ενίσχυση και το ενδιαφέρον τους.

Δωρεές στον Ι.Ν. Αγίου Νικόλαου

Η οικογένεια κ. Νικόλαου Τσούνα στη μνήμη αδελφής και θείας Φιλίτσας Πετρατζά προσέφερε για τις ανάγκες τού Ιερού Ναού το ποσό των 150 ευρώ.

Η κα Ευανθία Μαρίνη στη μνήμη της αγαπημένης της αδελφής Ζωής Γιαννέτσου προσέφερε 50 ευρώ.

Η κα Ευσταθία Καβύρη στη μνήμη τού αγαπημένου της συζύγου Ιωάννη Καβύρη προσέφερε 50 ευρώ.

Ο ιερέας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο τους ευχαριστεί.

Συνδρομές εφημερίδας «το Γαλαξίδι»

Αγγελολουκά Ευδοκία
Ανέστη-Σπέντζου Αλεξάνδρα
Δάνδουρα Φούλη
Θεοχάρης Νικόλαος του Ευθυμίου
Κορδά Σουσάνα
Κορναράκης Κωνσταντίνος
Μαντζώρος Χρήστος
Οικογένεια Ζήζου Γεωργίου
Παπαλαίου Ουρανία
Παπαοικονόμου Μάγδα
Πάππου-Αγιαμαρνιώτη Μαρία
Πλατώνη Αρχοντούλα
Πορτούλας Ιωάννης
Σεντούκα Στέλλα
Στρογγυλός Νικόλαος
Χοτζαλάρι Κώστας (Ακίμ)

Δωρεές για το εξωκκλήσι της Ζωοδόχου Πηγής

Για τις επισκευαστικές εργασίες που πραγματοποιούνται στο χώρο της Παναγίας:

Η κα Ευσταθία Καβύρη στη μνήμη τού αγαπημένου της συζύγου Ιωάννη Καβύρη προσέφερε 50 ευρώ.

Η κα Μίνα Μηνά προσέφερε 20 ευρώ.

Ο ιερέας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστεί όλους για την ευγενική προσφορά.

Λες και ήταν χτες...

Κρατώ στα χέρια μου μια μικρή φωτογραφία που έχει τραβηχτεί πριν πολλά χρόνια, στην ταράτσα τού σπιτιού μας στον Χηρόλακα. Οι αναμνήσεις, για μια ακόμα φορά, με συντρόφευσαν κι αποφάσισα να τις παρουσιάσω στη φιλόξενη εφημερίδα μας.

Βρισκόμαστε στην εποχή της απελευθέρωσης, από τους συμμάχους Άγγλους. Μέρες χαράς από τόσες ταλαιπωρίες που περάσαμε στην Κατοχή. Οι σύμμαχοι βοηθούσαν σε όποια ανάγκη υπήρχε. Αρχίζαμε σιγά σιγά να ξαναβρίσκουμε τη ζωή μας. Στο Γαλαξίδι έχει έρθει ένα κλιμάκιο με επικεφαλής τον Τζεφ, όπως θυμάμαι το όνομά του. Έμεναν σε σπίτι που ήταν επιταγμένα. Ήταν άνθρωποι καλλιεργημένοι, ευγενικοί και προσπαθούσαν να μας βοηθήσουν όσο μπορούσαν.

Με τη βοήθεια τού αξεχαστου τότε προέδρου της κοινότητας, Δ. Δροσόπουλου, και με την ευγενική προσφορά των Άγγλων, γίνονταν διάφορες εκδηλώσεις, χοροεσπερίδες κ.λπ. στα επιταγμένα σπίτια. Εκεί μαζευόνταν όλοι οι νέοι κι οι όμορφες νέες της εποχής και περνούσαν όμορφες στιγμές, προσπαθώντας να ξεχάσουν όλοι τα μαύρα χρόνια τού πολέμου που είχαμε ζήσει.

Ένα κλιμάκιο από τους συμμάχους κατοικούσε στο διπλανό μας σπίτι, στο Λεβαντέικο. Βέβαια, υπήρχε πάντα κι ένας Έλληνας διερμηνέας. Ένα πρωινό, είχαν έρθει οι φίλες οι δικές μου και της αδελφής μου στο σπίτι. Γέλια, κουβέντες, πλάκες, μια γλυκιά «φασαρία» ακουγόταν παντού. Η φιλόξενη μάνα μας τις υποδεχόταν, φροντίζοντας πάντα κι υποχρεωτικά για το απαραίτητο κέρασμα.

Κάποια στιγμή, καθώς περνούσε ο διερμηνέας, βλέποντας αυτή τη χαρούμενη παρέα, ζήτησε από τη μητέρα μου να μας βγάλει μια φωτογραφία και θα μας την έδινε για να θυμόμαστε αυτή την όμορφη στιγμή.

Έτσι κι έγινε. Με πειράγματα, γέλια, χαρά και πολλές φωνές ανεβήκαμε στην ταράτσα κι έτσι βγήκε αυτή η φωτογραφία. Την έχω, λοιπόν, στα χέρια μου, την κοιτάζω, νοσταλγώ αυτές τις στιγμές και πονάω για τα πρόσωπα που δεν είναι πια κοντά μας. Εδώ θα αναφέρω τα ονόματα των «κοριτσιών» που δυστυχώς δεν είναι πια κοντά μας: Α. Βισβίκη, Ι. Πλατώνη, Μ. Ζησίμου, Τ. Μακρή, Κ. Ανδρεοπούλου, Α. Πλατώνη, Π. Αγγουρά, Χ. Κουτρουλιά, Α. Σκουρλέτου, Ε. Νάκου, Χ. Μπαρλιακού, Α. Δημορίγανη, Α. Ζησίμου.

Έτσι, λοιπόν, εκείνα τα χρόνια με το χαμόγελο στα χείλη και πολλή αγάπη στην καρδιά, ζούσαμε όμορφα. Τα χρόνια δεν ήταν εύκολα, υπήρχαν δυσκολίες πολλές και τότε. Όμως έφτανε να μαζευτούμε οι φίλες, να πει μια κουβέντα η μία, ένα αστείο η άλλη, κι όλα τα δύσκολα να ξεχαστούν. Κι έφτανε μια ασπρόμαυρη φωτογραφία να αποτυπώσει τη χαρά και την αισιοδοξία με την οποία αντιμετωπίζαμε το παρόν και προχωρούσαμε στο μέλλον.

Λουλού Παπαλαίου-Ανέστη

Σημείωση: Για κάποιο λόγο η κα Λουλού έχασε τη φωτογραφία, που θα μπορούσαμε να δημοσιεύσουμε και να γνωρίσουμε κι εμείς.

Μια ηρωίδα τής Αντίστασης

Η 27η Οκτωβρίου έχει καθιερωθεί ως ημέρα γιορτής τής Σημαίας. Η Δέσποινα Αχλαδιώτη, μια γυναίκα ξεχωριστή για το θάρρος, την αντοχή και την αγωνιστικότητά της, είναι μια Ελληνίδα που αναδείχθηκε σε ηρωίδα τής αντίστασης κατά την περίοδο της Κατοχής και τίμησε όσο λίγοι την ελληνική σημαία. Σας την παρουσιάζουμε:

Το όνομά της έγινε σύμβολο. Σημείο αναφοράς γενναιο-ότητας και πατριωτισμού. Μια γυναίκα με πρόσωπο τσαλακωμένο από τις αντιξοότητες, με ένα κορμί ζαρωμένο από το αλάτι τής θάλασσας και τις κακουχίες, αλλά με βλέμμα πεντακάθαρο, με καρδιά αγνή, με ψυχή που ξεχειλίζει στα κύματα γύρω από το μικρό της νησάκι. Η κυρά τής Ρω, ή κατά κόσμον Δέσποινα Αχλαδιώτη, ύψωνε κάθε μέρα για 34 (κατά άλλους για 40) χρόνια την ελληνική σημαία, μια ανάσα από τα τουρκικά παράλια.

Σε ένα μέρος άγρονο, αφιλόξενο, που μόνο λίγο χορτάρι φύτρωνε στο χώμα. Σε μια μικρή βραχονησίδα, που ήταν το σπίτι της, η άκρη της πατρίδας που λάτρευε. Η Ρω βρίσκεται 4 μίλια δυτικά από το Καστελλόριζο και σε απόσταση 12 μιλίων από τις τουρκικές ακτές. Είναι η αρχαία Ρώγη ή Ρόπη, ενώ ονομάζεται και Άγιος Γεώργιος. Εδώ πήρε, λοιπόν, την απόφαση να μείνει με το σύζυγό της η Δέσποινα Αχλαδιώτη, το 1924, όταν ήταν μόλις 25 χρονών. Το Καστελλόριζο και τα γύρω νησιά είχαν γεμίσει πρόσφυγες. Στη Ρω ζούσαν τότε λιγιστές οικογένειες. Άγρονο μέρος, δεν ήταν για όλους.

Η Δέσποινα με τον άντρα της δεν δίστασαν. Παρέα με λίγα ζώα, για να καλύπτουν τις ανάγκες τους, πήραν όσα υπάρχοντα είχαν και εγκαταστάθηκαν στη Ρω. Η πρώτη φορά που η Δέσποινα Αχλαδιώτη ύψωσε τη σημαία ήταν το 1927, όταν ξύπνησε ένα πρωί και είδε στην κορυφή του νησιού να κυματίζει η τουρκική σημαία. Πήγε στο σπίτι, άνοιξε το σεντούκι, πήρε ένα λευκό σεντόνι και μια γαλάζια κουρτίνα και έραψε τη γαλανόλευκη. Κατέβασε με τον άντρα της την τουρκική, τοποθετώντας στη θέση της τη νέα σημαία. Λίγα χρόνια αργότερα, οι μόνιμοι κάτοικοι τού νησιού έφυγαν, για να αναζητήσουν μια καλύτερη μοίρα για τους ίδιους και τα παιδιά τους. Η Δέσποινα και ο Κώστας όμως έμειναν. Σχεδόν ολομόναχοι. Ωσπου το 1940 ο Κώστας Αχλαδιώτης αρρώστησε βαριά. Κληνίρης και παντελώς αδύναμος, έπρεπε να μεταφερθεί στο Καστελλόριζο. Έτσι, η Δέσποινα άναψε φωτιά, ώστε να ειδοποιήσει για βοήθεια τους ψαράδες στα καϊκάκια. Άρρησαν πολύ να τη δούν όμως. Και τη φωτιά και τη Δέσποινα.

Ο άντρας της πέθανε στο δρόμο για το νησί, όπου θα του έσωζαν τη ζωή οι γιατροί. Και η Δέσποινα τον κήδεψε μόνη της. Και μόνη της τον έκλαψε. Το 1943 επέστρεψε στη Ρω από το Καστελλόριζο, όπου έμεινε για λίγο, παίρνοντας μαζί της την τυφλή μητέρα της. Δύο γυναίκες μόνες στην Κατοχή. Ήταν τότε, που άρχισε να υψώνει κάθε πρωί την ελληνική σημαία και να την κατεβάζει το βράδυ.

Από τη Ρω προσέφερε υπηρεσίες σε στρατιώτες τού Ιερού Λόχου. Με «δυνατή φωνή και γοργή περπατησιά», όπως την περιγράφει ο βιογράφος της Κυριάκος Χονδρός, δεν εγκατέλειψε ποτέ το νησί, ακόμα κι όταν το Καστελλόριζο, που βομβαρδίστηκε από τους Γερμανούς μετά τη συνθηκολόγηση τής Ιταλίας, το 1943, ερήμωσε σχεδόν από τους κατοίκους του, εκ των οποίων οι περισσότεροι εξαναγκάστηκαν στο δρόμο τής προσφυγιάς.

«...Έμεινα μόνη μου από το 1943 με την τυφλή μου μάνα, όταν έφευγαν όλοι οι κάτοικοι τού νησιού στη Μέση Ανατολή και στην Κύπρο. Με την Ελληνική σημαία υψωμένη και την αγάπη για την Ελλάδα βαθιά ριζωμένη μέσα μου, πέρασα όλες τις κακουχίες... βέβαια η ζωή στη Ρω δεν είναι και τόσο ευχάριστη, αλλά νιώθεις πιο πολύ την Ελλάδα, χαμένος όπως είσαι στο πέλαγος, λίγες εκατοντάδες μέτρα από τις Τουρκικές ακτές. Την Ελληνική Σημαία θέλω να μου τη βάλουν μαζί μου στον Τάφο», είχε πει η ίδια.

Μετά τα γεγονότα του 1974, όπου Τούρκοι τοποθετούσαν κρυφά τη σημαία τους, η γυναίκα και το νησάκι της έγιναν γνωστά παντού. Η Δέσποινα Αχλαδιώτη βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών (1975), το Πολεμικό Ναυτικό, τη Βουλή των Ελλήνων, το Δήμο Ρόδου, την Εθνική Τράπεζα τής Ελλάδος και άλλους φορείς.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας έστειλε ναυτικό άγημα και αντιπροσωπία τού ΓΕΝ στο Καστελλόριζο όπου, στις 23 Νοεμβρίου 1975, της απένευσε το μετάλλιο για την πολεμική περίοδο 1941-1944 για τις «προσφερθείσες εθνικές υπηρεσίες της», όπως ανέφερε η απόφαση τού Υπουργού Άμυνας. Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 92 ετών, σε νοσοκομείο τής Ρόδου, στις 13 Μαΐου του 1982. Η σορός της μεταφέρθηκε στη Ρω και ενταφιάστηκε κάτω από τον ιστό, όπου ύψωνε τη σημαία.

Επιμέλεια Ε.Μ.

“Συλλεκτικά...”

ΣΦΡΑΓΙΔΑ V ΤΥΠΟΥ

Η σφραγίδα V τύπου τέθηκε σε χρήση περί το 1890. Είναι δίκυκλος διαμέτρου εξωτερικού κύκλου συνήθως 24χιλ. Στο άνω μέρος μεταξύ των δύο κύκλων φέρει το όνομα τού γραφείου, στο δε κάτω άκρο μικρό κόσμημα. Σε κάποιες εξ αυτών αντί του κοσμήματος αναγράφεται ο Δήμος ή η Επαρχία τού γραφείου. Εντός του κύκλου αναγράφεται η χρονολογία σε τρεις σειρές.

Μία σφραγίδα αυτού του τύπου, από το ταχ. γραφείο τού Γαλαξειδίου παρατηρούμε στην φωτογραφία τής κάρτας που στάλθηκε το 1910 από το Γαλαξείδι στην Αθήνα. Πρόκειται για μια αγγλική κάρτα με εικόνα από πάρκο. (The park, North shields).

Παραθέτουμε και το κείμενο τής κάρτας.

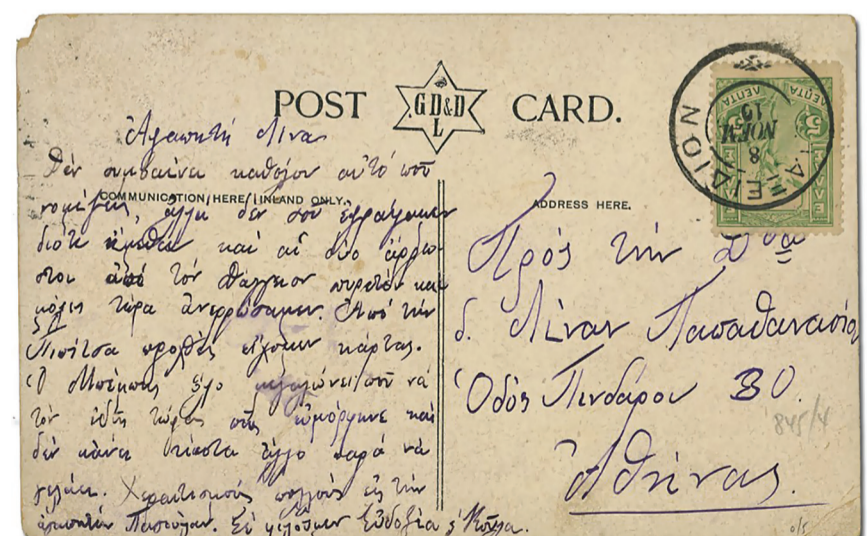

Προς την Δίδα Λίαν Παπαθανασίου
οδός Πινδάρου 30 Αθήνας
Γαλαξείδιον 7/11/1910

Σου στέλνωμεν ένα από τα ωραιότερα πάρκα
της Αγγλίας δια στολίσεις την συλλογήν σου
με Αγγλικές κάρτες.

Αγαπητή Λίνα
Δεν συμβαίνει καθόλου αυτό που νομίζεις, αλλά
δεν σου εγράψαμε διότι ήμεθα και αι δύο άρρωστοι
από τον Δάγγειον πυρετόν και μόλις τώρα
ανερώσαμεν. Από την Πιπίτσα είχομεν κάρτας.
Ο Μπέμπης όλο μεγαλώνει που να τον ιδείς τώρα
πως ωμόρφηκε και δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να
γελάει. Χαιρετισμούς πολλούς εις την αγαπητήν
Πασούλαν.

Σε φιλούμεν Ευδοξία & Κούλα

Ευθύμιος Γ. Μαμαρέλης

Επιτυχόντες στα ΑΕΙ στις Πανελλαδικές Εξετάσεις 2020

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΜΗΤΡΩΝΥΜΟ	ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ	ΙΔΡΥΜΑ
ΤΣΑΝΑΓΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ	ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ